

1

Witnis

"The Knight"

VOL. XXII

MAY - GEGUŽĒS

NO. 5 - 386

MOČIUTĒ SENGALVĒLĒ

R.V. S. VEMBRE
MARIANAPOLIS COLLEGE
THOMPSON, CONN. C-26

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

—Subscriptions—

Yearly.....\$1.80 Foreign Countries.....\$2.00
Single Copy.....15c

VYTIS

4736 South Wood St. Chicago, Illinois
Phone Lafayette 6298

Editor Attorney A. Lapinskas

Managing Editor Al. Manstavičius

ŠIO "VYTIES" NR. BENDRADARbiai:

Anthony Šiaulietis

Kun. J. Vaškevičius

Liunė Janušytė

Monica Peters

LIETUVOS VYČIŲ 24-tas SEIMAS

Pasiremiant Lietuvos Vyčių konstitucijos IX skyriaus 3-čiu paragrafu šiuomi skelbiu, jog Lietuvos Vyčių organizacijos 24-tas visuotinas Seimas įvyks rugpiūčio mėnsio 4, 5 ir 6 d.d. Providence, R. I.

1. Kiekvienas apskritis gali siųsti po du ar daugiau atstovus, iš kurių du turės pilną balsą seime.
2. Kuopos nuo kiekvieno dešimties narių gali siųsti po vieną ar daugiau atstovų, bet kuopa turės tik tiek balsų seime, kiek kuopoje randasi dešimčių pilnai užsimokėjusių narių.
3. Atstovais gali būti tik pilnai užsimokėję Centre nariai, kurie renkami tiktai nuo pilnai užsimokėjusių iki rugpiūčio 4, 5 ir 6 d.d. 1936 m. narių.
4. Atstovai privalo turėti įgaliavimus (mandatus) su dvasios vado, pirmininko ir raštininko parašais, ir jeigu galima kuopos antspauda.

Kadangi šiame seime dalyvaus mūsų įdėjos brolių—pavasarininkų atstovai: Dr. Juozas Leimonas, „Pavasario“ Federacijos vyriausias vadas ir Juozas B. Laučka, kur galutinai ir oficialiai bus įteikta pavasarininkų sudaryta rankdarbių paroda ir abelnai viso maršruto galutina atskaita išduota, kad netik kuopos ir apskričiai, bet ir pavieniai nariai turėtų dėti visas pastangas kaip galima skaitlingiau dalyvauti šiame seime.

A. J. MAŽEIKA,

Lietuvos Vyčių Centro Pirmininkas.

* * * *

ENJOY THE SUNNY DAYS...

With the arrival of warm weather most of our thoughts and efforts just naturally turn to outdoor life. No ball player can resist the temptation to go out for a game of baseball. The hikers, fishers and swimmers are just waiting for their chance when they will be able to escape their daily routine and begin the enjoyment of summer life. It seems that there is some force that pushes you to enjoy nature's many gifts. Why not arrange your spring and summer council activity along these natural tendencies!? The planning and arranging of basket picnics, hikes, "Weiner Roasts", and eventually beach parties for the whole council will be that thing which gives the members plenty of ambition and willingness to work. You will be enjoying yourselves, yet you will be working for your council and the "Vyčiai".

Don't let the weather get the best of you, but instead, take advantage of the sunny days, the balmy breezes. Go at this enjoyment in an organized way. Don't pay any attention to the fact that it may be only a play. The more organized your plays and games will be, the more will you be able to participate in real organization work when time calls for that.

* * * *

Congratulations - Council 26 of Worcester, Mass. on your 20th Anniversary! May the future bring your council lots of luck and success in promoting the ideals of our organization. Keep up that Lithuanian spirit in your midst; we need plenty of it in these days.

* * * *

April 26th the "Dainos" Choir of the Chicago District presented a concert of selected songs. Under the leadership of S. Rakauskas, Musical Director of All Saints Parish, the choir rendered a rather interesting and amusing program. The Chicagoans think that Mr. Rakauskas has made a good start and hope that the coming affairs would surpass the earlier ones.

* * * *

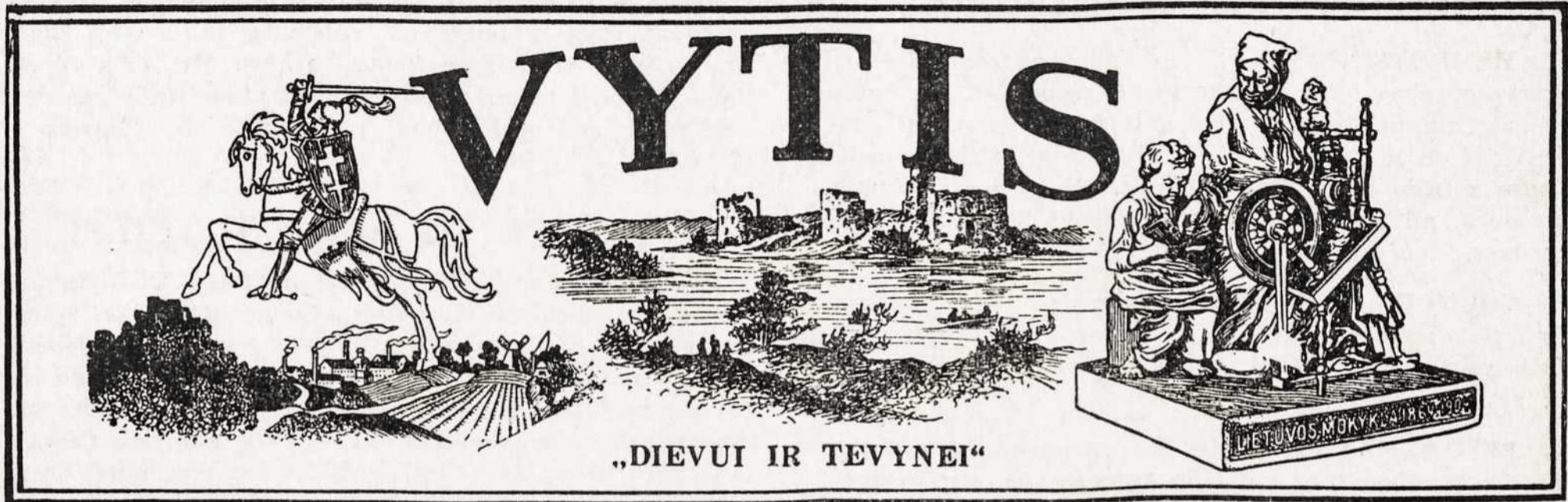
How are you planning to spend your vacation this summer, dear member? Have you thought of going to the Knights of Lithuania Convention? If you have not as yet given these matters any thought, please do so. The Supreme Council would like to see this convention as one of the largest and gayest. It desires and hopes that every member that can spare the time and money will be there. Let's make the Rhode Island Convention the outstanding convention!

* * * *

Our Press Director and former Editor of the "Vytis", Attorney Konnie J. Savickas is preparing for his journey back to the U. S. A. According to the "Trinitas", a series of farewell banquets and parties are being sponsored in his honor by most all of the sports organizations in Lithuania. During his short sojourn in our fatherland he has done much in improving the playing of Basketball in Lithuania. We in America are very much pleased in the report of his intention to return into our midst.

Many more members of his caliber are needed. We await his return with open arms.

Al.

Lithuanian Sculptor Exhibits His Works To Chicagoans

During the last decade the number of good-will visitors from Lithuania has increased rather noticeably. Most of the visitors represented Lithuanian societies from abroad. On many occasions these visitors depicted the economic and social changes that were taking place in the mother country and expressed their hopes that the spirit of co-operation and friendship of Lithuanians throughout the world would increase as the years went by.

In 1936 the American Lithuanians welcomed a new type of visitor in the person of Petras Rimša, a sculptor of great popularity and distinction. He came to America with his treasures consisting of medals, bas-reliefs and larger sculptures. At the request of our social leaders Mr. Rimša consented to display his treasures to the public of Chicago. And surely enough from April 27 to May 6 hundreds of Lithuanians and other citizens, interested in art, visited the Rimša Exhibit at Hotel Sherman. The comments made were always very complimentary.

Let us delve for a moment into the life of Petras Rimša and see where he acquired his training and education that made him a master artist.

Petras Rimša, was born November 11, 1881, on a small farm in the village of Naudziai, the district of Vilkaviškis. Peter's parents, exemplary farmers of Suvalkai, not only farmed their land diligently but also made their own farm implements. They built and repaired all their farm buildings, made their own cloths, and sewed garments for the family. This diligence and talent for originality was observed in Peter while he was still a young boy. He helped his parents in all their work, but showed a marked tendency toward work which required skill, accuracy and patience. His boyhood

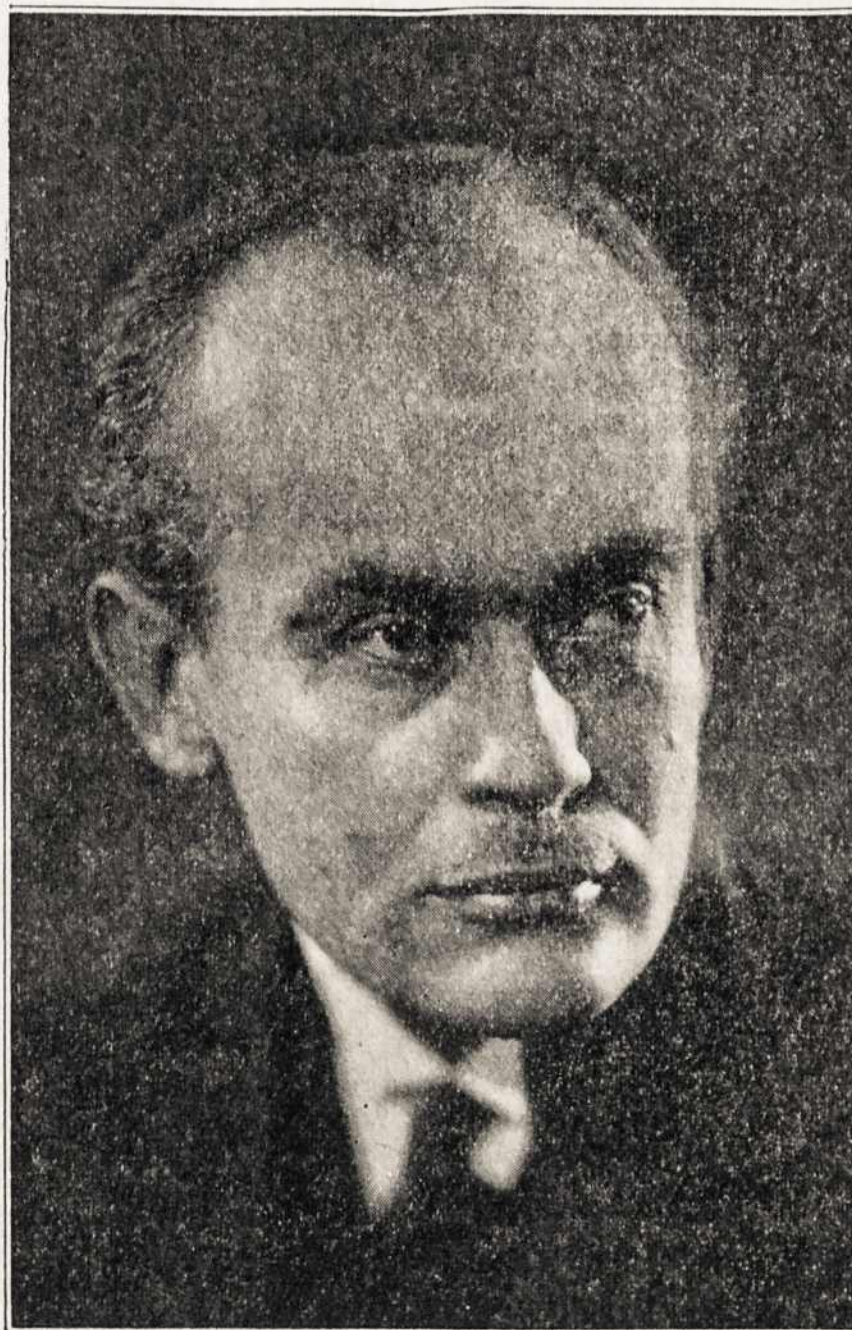
dream was to become an artist — especially to paint table, the decorating of a fail with some design, or religious pictures in churches. He took the greatest pleasure in doing small tasks which required some artistic touch — though it was only the painting or putting a design on an ordinary water bucket. He spent most of his leisure time in whittling or decorating some household article or farm implement. Soon he was called "Master" in his village in recognition of his artistic work.

When Peter was seventeen years of age, he was urged by Dr. Grinius, a very active man in Lithuanian affairs, to study art in Warsaw. Peter took this advice, and for several years worked there with an obscure artist. He then took up study and work under the tutorship of Velionskis, a prominent Polish sculptor. Finishing his course with Velionskis, Rimša proceeded to Paris for further study at "Ecole Special National des Beaux Arts" under the renowned sculptor, Prof. Mercie. After completing the course here, together with his colleagues he visited various European cultural centers. To increase his knowledge and skill, he remained for some time with Prof. Laščka in Cracow. Later he decided to make his residence in Vilnius, the capital of Lithuania.

In 1907, while Lithuania was still a province of Russia, an art exhibit was held in Vilnius. Peter Rimša, who was

already a well-known sculptor in Vilnius, took part in this exhibit with two of his works: "The Ploughman" and "The Lithuanian School". The first symbolized Lithuania under a foreign yoke, and received much praise from the critics. The second represented a

(Continued on Page 4)

PETRAS RIMŠA

SECRETARY'S NOTE BOOK

MEMBERSHIP DRIVE — Judging from the requests received from almost all councils for more membership application blanks, it is enough proof that the drive is in full swing. I will ask that the councils please refrain from sending in membership cards without dues, all membership cards should be accompanied by dues.

COUNCIL 66 — Omaha, Nebraska. The Supreme Council wishes to extend a sincere "thank you" to Father Jusevičius for his splendid work in maintaining an active council in his parish.

RITUAL — Thanks to the anonymous sender of three copies of the ritual in response to my request. Our last Convention appointed a Ritual Committee, and it needed this particular Ritual to be used as a basis for compiling a complete one to be approved by the coming Convention.

DISTRICTS — The Supreme Council appreciates the past donations made by the Organization's Districts, especially the large donation of \$200.00 made by the Chicago District last August. Glancing through the records of the past several years, I find that the Chicago District has been making a donation of over one hundred dollars each year, until last year when it reached the two hundred mark. This year again it has offered to the Supreme Council one half of the proceeds of its coming K of L Day to be held on July 4th. Thank you again!

CONVENTION TOPICS — It seems that the convention dates have been changed to August 4—5—6. I have received several reports that the councils are already registering their delegates for the coming Convention. At this time the laurels go to Council 112 Chicago, as it is organizing a large delegation, with its president, Jack L. Juozaitis at the head of it. Registrations have been sent to Providence. Wonderful spirit, keep it up.

BUILDING FUND — The fund is growing by leaps and bounds, but still not all councils are doing as much as was promised. I will not enumerate which ones are lagging behind at this time, but those of you that have not done your bit towards our building fund, please do so before I write my next "chatter". Very shortly, in fact with the next issue of "Vytis" our treasurer, Mr. Martinkus, will make his announcement as to the status of the fund.

OUR HONORABLE GUESTS — From all reports regarding the receptions tendered to our beloved guests, Dr. Juozas Leimonas and Mr. Juozas B. Laučka, our councils in the East have carried out their part 100%. With this writing they are in the midst of the Chicago and surrounding councils, and I know that these councils are impatiently waiting to "wine and dine" them.

CONSTITUTIONS — In the last issue there appeared an urger for all members to procure constitutions, but in error the price was listed at ten cents per copy. The correct fee is twenty cents per copy.

OUR MEMBERS — The Supreme Council takes opportunity to announce that one of the Organization's most loyal members, and one of the organizers of

Council 90 (Kearny, N. J., 1917) is planning to visit Lithuania this summer and is leaving in a very short time. We feel it is an honor to have Mr. John Stasionis, represent our worthy organization while visiting our fatherland and extend greeting to the "Pavasarininkai".

* * *

NOTICE TO ALL COUNCILS!

According to the discussions at the XXIII Annual Convention, held at Hartford, Connecticut, last year, the number of delegates from each council will depend on the amount of members who are actually paid up to August 31st, as per Supreme Council's records; the dues should reach the Secretary of the Supreme Council not later than July 15th. This deadline date (July 15th) will determine the exact amount of delegates each individual council will be entitled to at the Convention. The dates of the Convention are August 4, 5 and 6th, at Providence, R. I.

Dues received from members after said date (July 15th) will not change the status of the delegates for Convention.

Remember too, that one of the requirements of the delegates who will attend the convention is that he (or she) be a paid-up member. A suspended member cannot be a delegate and will not be recognized as such.

It would be advisable for prospective delegates to pay their dues now for six months in advance and to receive a membership card. This will serve to avert any difficulties which may possibly arise.

MONICA Z. PETERS,

Secretary Supreme Council.

* * *

50 DIENŲ LIETUVOJE—PARYŽIUJE—BERLYNE

UŽ \$300.00.

Man malonu pranešti, kad su Draugijos Užsienių Lietuviams remti kooperacija, šią vasarą yra rengiama pirma Amerikoje Gimusių ekskursija į Lietuvą, Cunard Linijos laivu S. S. Georgic, kuris išplauks iš New Yorko, liepos 11 d., 1936 m.

Svarbiausia šios ekskursijos idėja yra: 1) Užmesgti ryšius tarp Lietuvos ir Amerikos jaunimo. 2) Kad Amerikoje gimę lietuviai, ypač studentai, galėtų už palyginamai mažą sumą pinigų pamatyti visas Lietuvos grožybes ir geriau susipažinti su gražia lietuvių kalba.

Draugijos Užsienių Lietuviams Remti globoje visi ekskursantai, ypač studentai netik pamatys visas įžymesnes ir gražiausias vietas Lietuvoje, bet bus tinkamai prižiūrėti.

Tiktai su U.L.R. Draugijos parama galima pasiūlyti šią nepaprastai pigią kelionę į Lietuvą.

Ekskursantai pabus 3 dienas Paryžiuje, 1 dieną Berlyne ir 30 dienų Lietuvoje, kur atlankys, Kauną, Dotnavą, Pažaislį, Mariampolę, Alytą, Šiaulius, Biržus, Palangą, Juodkrantę, Nidą ir kitas įdomias vietas.

Visa kelionė iš Chicagos į Lietuvą ir atgal, visas buvimas Lietuvoje nekainuos daugiau \$300.00 jeigu ekskursantas yra 20 metų ar daugiau. Jeigu jaunolis yra 19 metų ar jaunesnis ši kelionė kainuos ne daugiau \$250.00.

Ši ekskursija gryš rugpiūčio 29tą d. Del kitų informacijų kreipkitės į "DRAUGO" REDAKCIJĄ arba V. Byanskiene, 281 Olmstead Road, Riverside, Ill., Riverside 2482. V. Byanskas.

VYČIŲ TIKSLAS

Paplitusi pasaulyje netvarka yra palietusi ne tik politiką, bet yra apkrėtusi ir žmogaus širdį. Šių laikų žmogui svetimos ir asmens ir bendromenės vertybės. Kalbamoji netvarka savanaudiškai iškraipė esmingąsias dvasines vertybes, tariamiems jų gynėjams padedant arba tylint, ir pasalingai paleido į apyvertą jau nebe dvasinių vertybių, o tik šlykščią jų karikatūrą. Nūdien peršamas dvasingumas per daug dažnai dengia minties vangumą ir širdies seklumą — paslėptas uolas. Ūkiškam, politiniam, o ypač dvasiniam kriziui besiaučiant, gera mums kartkartėmis ir kiek akyliau apsidairyti kur bestovi, kad kartais kokia nepastebėta įsisiautusi nutautėjimo banga nenušluotų mūsų nuo gyvastingų ir amžinai pastovių Lietuvos Vyčių Organizacijos idealų.

Lietuvos Vyčių Organizacija yra idėjinė, josios nariai — idealistai, jų idėja ir tikslas — dirbti Dievui ir tautai. Gražūs tai žodžiai. „Dievui ir tautai“, tartum, linksniuote linksniuojasi, bet kokios gi prasmės turi jie gyvenimo praktikoje? Kaip suprasti idėjinės jaunimo organizacijos narių pasiryžimą dirbti Dievui ir tautai? Atlikti Velykinę? užklaustiems prisipažinti esantiems lietuviais? įrodyti kad jauni esą ir kupini kūrybinių jėgų? ar užtenka surengti šokių eilę ar sužaisti krepšiasvydžio partiją? Nemaloni gyvenimo tikrovė verčia mus taip manyti.

Vyčių Organizacija pagrįsta amžiniais ir nekintančiais principais: Dievo ir tautos meilė. Tatai esminis ir amžinas Vyčių Organizacijos turinys. Tačiau, nors turinys ir amžinas, vienok to turinio gyvendintojai ne amženybėje bet laike gyvena. Todėl neužtenka bepresmiai linksniuoti „Dievui ir tautai“, bet reikia kurti laikinų, mūsų amžiui atitinkančių ir visiems prieinamų formų, kuriose Vyčių idealas dirbti „Dievui ir tautai“, iš dausų nusileidęs, galėtų mūsų gyvenamame istorijos tarpsnyje įsikūnyti. Tik čia yra pavojaus, kad ultramoderniniu kūnu dengiamas amžinas Vyčių idealas nebūtų perstorai apvilktas ir uždusintas; kad moderninio jaunimo užgaidoms pataikaujančios Vyčių Organizacijos laikinos formos neužslėptų ir neužgniaužtų tauriojo Vyčių idealo; kad kartais forma nebūtų laikoma turiniu, pelai grūdais ir šešėlis substancija.

Siela, dvasias yra gyvybės principas. Žmogus yra miręs, kuomet jamė, dėl vienokios ar kitokios priežasties, siela atsiskiria nuo kūno. Tiesa, jo kūnas dar kurį laiką laikosi išviršinės savo formos, bet labai trumpai. Netekęs amžinai gyvastingo turinio, gyvybės principo, jojo medžiaginių dalių palaikytojos, sielos, bemačiant kūnas pradeda gesti ir grįžta į tas dulkes iš kurių buvo paimtas. Panašiai atsitinka ir su bet kuria organizacija. Kuomet josios veikimo formos pradeda neatitikti joms privalomą turinį, kuomet organizacijos idealas neturi jokio ryšio su tos organizacijos veikimu gyvenime, tuomet idealas — organizacijos siela, dvasia — skiriasi nuo kūno — organizacijos veikimo, — pakyla nuo gyvenimo tikrovės ir grįžta į dausas, į metafizinę abstrakciją. Kai tas realus idealo nuo veikimo atpalaidavimas įvyksta, organizacija jau mirus. Gal kurį laiką ir pasiliks tuščiaviduris kevalas, bet be turinio, kevalas pats subyrės.

Plačiausia prasme dirbti „Dievui“ reikia suprasti — pačiam būti praktikuojančiu kataliku. Tas teturi teisės vadintis praktikuojančiu kataliku, kurs atlieka bent Bažnyčios reikalaujamą minimumą — Velykinė ir sek-

madieniais bei šventadieniais išklauso Šv. Mišių. Bet tik šitokia prasme dirbti Dievui, nėra prasmės Vyčių Organizacijai egzistuoti. Ar ji bus ar nebus, praktikuojančiam katalikui vistiek tas minimumas reikia atlikti. O jeigu kas to minimumo neatliks dėl Bažnyčios — kuri yra tobuliausia ir autoritetingiausia organizacija ant žemės — reikalavimo, juo labiau jo neatliks dėl Vyčių Organizacijos reikalavimo.

Tačiau Vyčių yra idėjinė Organizacija ir josios nariai yra idealistai; o jeigu idealistai, tai apie Bažnyčios reikalaujamą minimumą nė kalbos negali būti. Faktinis minimumo atlikimas yra tik būtina įstojimo sąlyga į Vyčių—idealistų eiles. Tatai tik pradėjimo punktas. Syki į jas įstojęs, vytis privalomai turi kopti į viršų — siekti idealo. Idėjinei Vyčių Organizacijai privalu organizuotai ir idėjiniai arba idealiai dirbti Dievui. Tad, jeigu nepriklasančiam idėjinei organizacijai katalikui privalu bent vieną kartą metuose eiti šv. Sakramentų, tai Vyčių Organizacijos nariams—idealistams privalėtų bent kas metų ketvirtis organizuotai eiti šv. Sakramentų. Toks yra minimalus gyvenimiškas idėjinis katalikų jaunimo organizacijos veikimas Dievui.

Kaip suprasti, dirbti „tautai“? Tautinis Vyčių Organizacijos uždavinys yra trumpai ir aiškiai pasakomas: palaikyti gyvą lietuvių kalbą Amerikoje. Čia savaime suprantama tautos, kalbos ir visa kas lietuviška, meilė. Meilė taip tik yra tas akstinas kuris verčia mus palaikyti tėvų kalbą gyvą. Meilė be darbų, tėra meilės parodija, meilės išdavimas, šlykštus veidmainiavimas. Vyčių vartojimas lietuvių kalbos bent susirinkimuose, seimuose ir „Vytyje“ yra tikras Vyčių tautos ir tėvų kalbos meilės mastas, kuriuo, tačiau, pamatavus, tenka giliai ir liūdnai atsidusti. Ypač skaudu prisiminus kelių paskesniųjų seimų nutarimus, vieną, suteikiant anglų kalbai teises lygias lietuvių, ir kitą, atšaukiantį ankstesnį to paties Seimo grieštą uždraudimą „Vytyje“ vartoti nulietuvintas lietuvių pavardes; to, esą, tik „pageidaujama“. Šitoks žaidimas Vyčių Organizacijos principais, neilgą jai lemia amžių. Grįžkime prie objektyviai teisingo Vyčių idealų supratimo ir jų vykdymo, kol dar nepervėlu.

Dėl Vyčių sporto ir pramogų, tenka tik pasidžiaugti. Vienok, nepamirština, jog šie įvairūs užsiėmimai yra tik veikimo lytys, kurias tikrai vytiškai įprasminti ir sveikai gaivinti tegali jų turinys—idealas — „Dievui ir tautai“. Šiandie, deja, tas turinys vos žymu.

—Kun. J. VAŠKEVIČIUS.

* * * *

BLOGAS MAINAS

Šv. Tomas Moore del laikymosi katalikų tikybos tapo suimtas ir įmestas į kalėjimą. Jam grėsė mirtis. Jo žmona, lankydamą jį kalėjime, patarė išsižadėti tikybos ir tuo pasiliuosuoti nuo kalėjimo ir mirties.

Šventasis, ramiai išklauses, paklausė žmonos:

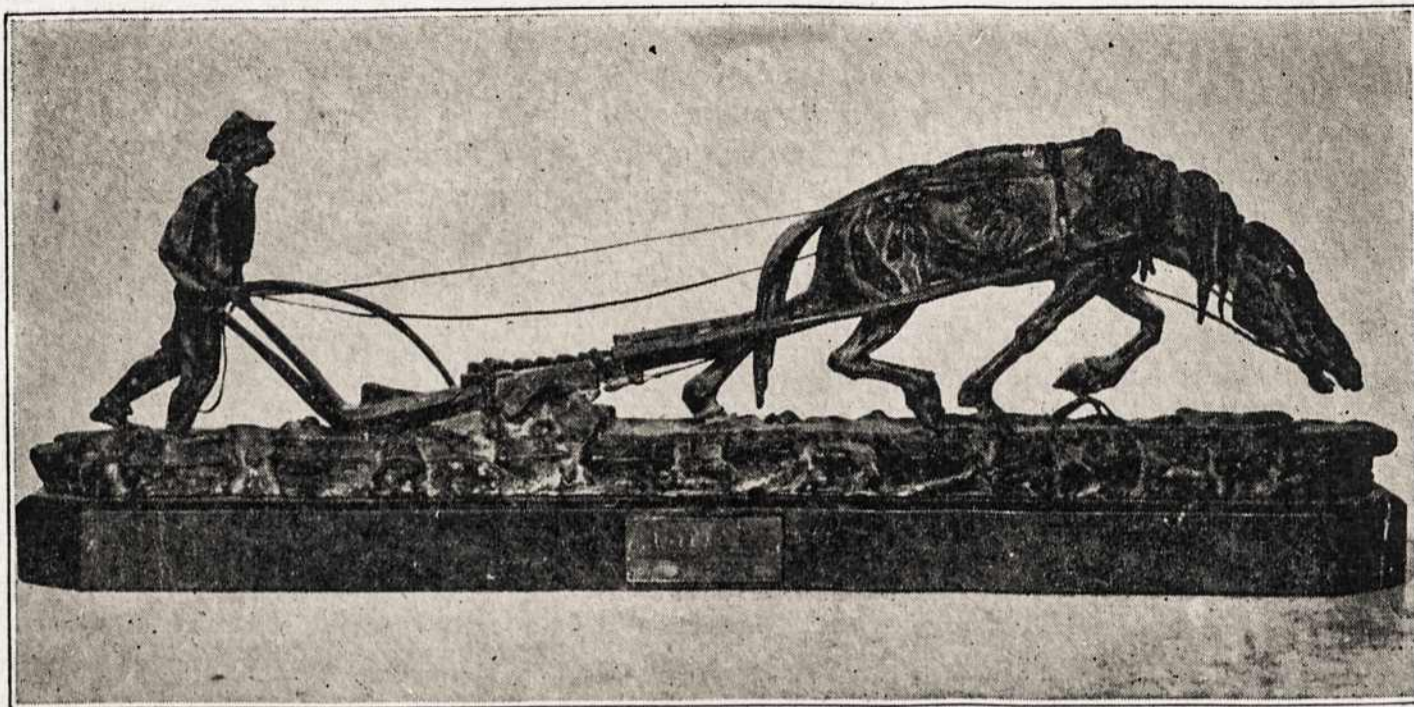
— Na, o kiek metų aš, tavo išmanymu, galėčiau dar žemėje gyventi.

— Daugiausia 20 ...

— Taigi, matai kas išeina. Jei tu man būtum pažadėjęs kokį tūkstantį metų, tai dar būtų bent pasiūlymas. Bet suliginus su amžinatve, ką gi reiškia tūkstantis metų? O juoba nūn, kuomet mes negalim būti tikri nė vienos dienos.

Šventasis nesutiko priimti pasiūlytą blogą mainą, pasiliko kalėjime ir buvo už tikybą nužudytas.

A. Jakštas.

“THE PLOUGHMAN”

RIMŠA'S
MASTERPIECE.

Continued From Page One)

peasant mother at the spinning wheel teaching her child to read. This work, showing more than anything else the hardship which the Lithuanians had to undergo, and the sacrifices they had to make to receive even a very elementary education, touched the hardhearted rulers and was perhaps instrumental in obtaining greater freedom in the cause of education.

After some time, Rimša went to Petrapilis and often took part in various architectural exhibits. In the “Pooščrenkos” exhibit he received a large cash award for his “Ploughman”.

When the World War broke out, Rimša, together with artists and sculptors of the Russian Empire, underwent severe hardships. To make a living, he built many models and (for some time) he even worked as a merchant. Still all his leisure moments were spent in perfecting his works of sculpture.

After the war, when Lithuania became an independent nation, February 16, 1918, Rimša returned to Vilnius, the capital of Lithuania. He did not remain here long, for Vilnius was seized by the Poles on October 9, 1920. Rimša then went to Kaunas, the present capital of Lithuania. Not finding a congenial environment in Kaunas, he repaired to Berlin. Here he made the statue “Day and Night”, which has been characterized by the critics as “graphic sculpture”. While living in Berlin, Rimša occasionally visited Paris and London. In London he carved the bust of Norus-Norusevičius, minister of Lithuania, and made several bas-reliefs.

At present Rimša's permanent home is Kaunas where he works unceasingly and gives full rein to his vivid and fantastic “Lithuanian” imagination.

“Petras Rimša” — says Miss Eleanor Jewett of the Chicago Daily Tribune — “is an imaginative artist and marvelous craftsman. The beauty and sensitive workmanship of the ancient Spanish school which wrought Toledo blades, hilted burnished and curiously designed, are his”. Further, in closing her story of the Art Exhibit at Hotel Sherman, she writes, “There seems, in fact, no end to the genius of this artist. He cannot be classified as modern or nonmodern, but ranks with the untouched immortals.”

The most outstanding work, and acclaimed by many as Mr. Rimša's masterpiece is “The Ploughman”. At an exhibit held in St. Petersburg, 1907, the Russian Imperial Society of Art awarded it second prize. Universal in its appeal, this work, however, carries a spe-

cial message to hearts of those Lithuanian folk, who, as an agricultural people, with characteristic care tilled the fields of their native land. The subject depicts very graphically the ploughman with his beast of burden and the plough made by his own hands, as these together force the hard and weedy soil to yield absolutely to the ploughman's ingenuity, to his own untiring labors and those of his horse. But in this great work the author intended to go much farther than to portray the courage and determination of the Lithuanian farmer. His aim to convey a message much more striking Symbolically, yet quite graphically, he spoke here of the heavy, burdensome foreign yoke under which his countrymen served and slaved. And the “Ploughman” was the author's expression of sympathy and firmest hope to his own people.

“The Lithuanian School” is another piece of sculpture that stands out along side his other great work, “THE PLOUGHMAN”. Appealing as it is on account of its technique, “THE LITHUANIAN SCHOOL” tells a much more touching story. This work represents the Lithuanian school between the years 1864 and 1904 when the Russian Government had placed the strictest ban on all Lithuanian literature. Recalling the the smuggling of Lithuanian books from Germany, it shows the mother secretly teaching her child the first elements of the language, while she is at the same time engaged in her own housework; in the dog beside the child and mother, it shows the constant fear with which the school was carried on; and in the child, it portrays a deep love of the language and the determination that, regardless of everything, the language must live on.

It was with ease the author made this subject one of his masterpieces as it was in this very school he gleaned the first rudiments of knowledge.

“Satyr and Owl” is an effective group and “Night and Day” is beautiful, with exquisite ornamentation on both sides of the figure. “The Owl”, a little figure perched on a stack of books, is entrancing. The “Child” book ends are really beautiful. In bas-relief there are several superb portraits, the most recent one being that of Mrs. A. Kalvaitis, wife of the Lithuanian Consul in Chicago.

Rimša has made countless medals. Each is a lesson and a delight in itself. The history of Lithuania, a tragic history replete with sacrifice and pain, is retold in his many medals. Nor are the brave episodes forgotten, nor the times when fame and honor found origin there.

—ANTHONY ŠIAULIETIS.

KUR YRA BUVUSIEJI VYČIAI-TĒS

Organizacijos gyvuoja taip kaip ir šeimos. Kaip šeima negali neturėti vyresnio amžiaus narių, taip ir organizacija negali būti be taip vadinamų "sendraugių," kurie netik savo jau platesnio patyrimo amžiumi, bet ir pasiektuoju mokslu bei profesija atstovauja jau tam tikrą gyvenime sritį.

Kaip tik ir norėjau žvilgterėti primerkta akimi į tuos, kuriems yra skirtas tas "sendraugio" vardas. Ar juos visus jau pridengė šalti kapai? Oi, dar ne! Ar jie visi lanko "Vyties" puslapius su savo svajonių bei patyrimų lobynu? Ar jie visi pasveikina "Vytį" savo inteligentiška ranka? Oi, ne! Daug, labai daug, kaip gyvenime pasirodo, dreba iš baimės, kad "Vytis" nešvystelėtų savo kardu plačioje Amerikos padangėje.

O dar kiti, rymodami ant rašomojo stalo, savo savaitiniuose leidiniuose ieško jo mirusiųjų skiltyse. Jie tuojau atidarytų savo inteligentiškas gerkles liūdnajam mirties himnui; tarytum, jau būtų pamiršę, kad prieš kiek metų jie bandė savo jėgas jojo skiltyse ir džiaugėsi, kad savo ranka buvo išmarginę jo puslapius.

Kaip stebina dabar, kai pažiūri į praeitį, kada "Vytis" buvo turtingas savo daug žadančiais bendradarbiais, kuriems "Vyties" idealai buvo, tarytum, nepaprasto pajėgumo švyturys, kurio pagelba galėjo nušviesti savo aplinkumą. Ir taip, slenkant metams, tie nariai liko vienos bei kitos profesijos žmonėmis. Užėmė jaukesnę gyvenime vietą ir jiems atsidarė platesnis takas susitikti su buvusiais savo idėjos draugais.

Dar pirmus kelis metus nors kartas nuo karto pasirodydavo kuopų susirinkimuose, pareikšdavo savo palavintą mintį, ir net organas susilaukdavo vieno bei kito jų gražaus straipsnelio.

Ir juo toliau, juo gyvenimas pasidaro jiems lengvesnis; tada jau nė kuopa nebesulaukia jo savo mėnesiniuose susirinkimuose. Ir "Vytis" jau negauna jų raštų.

Dar kiek toliau, skaitai kuriame nors dažniau pasirodančiame laikraštyje, kad, girdi, yra didelis reikalas įsteigti čia kokią nors jaunimo draugiją arba klubą. Čia tiek mes turime palaido jaunimo, kuris nieko neveikia, o tik dykai leidžia sau laiką gatvių pakampėse.

Taigi, ir yra šaukiamas tuo reikalu netik jaunimas bet ir suaugę, tad visi, kas tik galite, atėkite tada ir tada, bus gerų kalbėtojų iš toliau, ir vietinių profesionalų. Tikrai būsią įdomu jų pasiklausti. O įėjimas nemokamas ir nuo dešimtos valandos prasidėsią šokiai ir tada įėjimas kainuosiąs 25 centai, tad visi, kas tik galite, "septyniose" būkite salėje.

Na, kas čia tau negalės? Pasiimsiu visą būrį, ne vienas taip sau galvoja. Jurgiui irgi pasakysiu atsivesti visą "genę." Tada bus visiems "good time."

Nė nepastebi, kai užsikemša tarpduris ir turi šauktis pagalbos, kad svečius ir viešnius susodintų. Šiaip ne taip prieinama prie tvarkos. Kalbėtojas seka kalbėtoją. Jie verkia neorganizuotumo ašaromis; jie alpsta ir pagaliau miršta... Paskui juos seka kiti, kurie irgi nemažai išlieja savo "kruvino" prakaito; ir taip būtų galima išskaičiuoti jų visą litaniją. Bet kaip tik apleidžia salę tie visi, kurie "mirė" dėlei šios naujos galybės, kuri ką tik gema, sėdasi į tą patį traukinio vagoną ir išvyksta taip netikėtai, kaip kad artistiška "mirė" už jos labą. Ir daugiau jų jau nematysi, nes jie daugiau nieko neturi kaip tik atsikartojančius laukuose garsus, kurie labai mažai ką reiškia, tik labai didelį triukšmą padaro.

Vakaro vedėjas paprašo, kad kiek ramiau užsilaikytų, nes jau einama prie galo ir tuojau prasidėsią šokiai, o dabar malonėkite prisirašyti prie šios naujos or-

ganizacijos. Tad visi, kas tik galite, paduokite savo vardus pavardes ir tada būsite šios organizacijos pionieriais.

Vienas kitas prisirašo, o visi kiti pradeda sirgti negalėjimu ir išsisukinėja atidėliojimu ateinančiam laikui, o kada bus tas ateities laikas, niekas nežino.

Štai mes turime penkis narius, tai labai gera pradžia, kalbasi steigėjai. O kada sušauksime kitą susirinkimą, tada visi bus daugiau susidomėję ir pamatysite kokią organizaciją turėsime!

Praeina vienas ir kitas susirinkimas, bet jau be pramogų, be pasilinksminimų, taigi ir be svečių norinčių prisirašyti prie naujos organizacijos. Dar bandoma ką nors veikti, rengiama šis ir tas, bet nieko nesidaro, narių skaičius neauga ir tiek. O pirmieji irgi pradeda nuobodžiauti ir kriksti. Pas organizatorius kūrybinis karštis laipsniškai puola ir pradeda kilti nenoras ir nepasitikėjimas kitais. Jeigu ne aš, tai ten nieko gero nėra ir aš nenoriu nė pažiūrėti. Tas labai dažnai pasireiškia mūsų tarpe, ar tik nebus tame priežastis mūsų organizacinio negaliavimo?

Panašios rūšies organizacijos miršta anksčiau negu jų nariai arba sykiu su nariais, kaip kad mes šiandien matome.

Argi nebus dabar geriausias momentas buvusiems Vyčiams pasimokyti iš netolimos praeities ir ištiesti draugišką savo ranką "Vyčiui" ir jį nuoširdžiai pasveikinti? Nors jis ir sirgo įvairiausiomis periodinėmis ligomis, bet jis dar turėjo tiek energijos, kad įstengė išsilaikyti iki šių dienų, kada jo draugai-ės, būdami senesni ir net jaunesni kaip jis, jau daugumoje yra mirę. O kiek dar yra tokių organizacijų, kurios taip pavojingai serga, kad jau niekas nebeįstengia jų pagydyti? Tik įvairūs "patriotai" laukia progos pasidalinti jų palikimu. Gal kas paklaus, kokios organizacijos taip sunkiai serga? Tai malonėk pažiūrėti savo parapijos ribose ir pats į klausimą atsakysi.

Gerbiamieji Vyčiai-tės ir garbingi organizacijos prieštaliai, vieną momentą rimtai pagalvokime: Ar nebūtų geriau turėti tik kelias centralines organizacijas, o ne steigti prie kiekvienos pasitaikusios progos naujas ir jas palikti išsižiojusias, laukančias, ar tik neiškris joms manna iš dangaus?

Apuokas

* * * *

KIEKVIENAS ŽMOGUS TURI DU VEIDU

Prancūzų mokslininkas Pierre Abrahamas prieš kurį laiką paskelbė savo studiją apie žmogaus veido rezultatus. Jis konstatavo, kad abidvi žmogaus veido pusės — dešinė ir kairė — niekuomet nesti vienokios. Norinčiam tuo įsitikinti mokslininkas pataria tokį nesudėtingą eksperimentą. Paimti kurį portretą ir jį perpiauti statine linija taip, kad piūvis veidą padalytų į dvi lygi dali; paskui veidrodžių pagalba iš kiekvienos dalies pasigaminti po atskirą portretą ir stebėti, kiek jie kitas nuo kito skirsis.

Po ilgesnių tyrinėjimų mokslininkas nustatė, kad dešinysis veidas rodo vidų žmogų su jo instinktais ir originaliąja prigimtimi, tuo tarpu kairysis veidas rodo laukų žmogų, tokį, koks jis yra visuomenės tarpe, veikiantį. Savo teorijai pagrįsti Pierre Abrahamas pailiustravo visą eilę padvigubintų veidų, t. y. paveikslų, pagamintų iš atverstai sudėtos tos pačios pusiau dalytų portretų pusės. Taip antai, padvigubintas dešinysis negro veidas rodo svajingumą ir nepasitikėjimą, o padvigubintas kairysis veidas šypsosi. Dešinysis veidas vieno nusikaltėlio, kuris dvidešimts sykių buvo baus-tas kalėjimu, rodo laukinį žiaurumą, o padvigubintas kairysis jo vaidas rodo gailestį.

— „L. A.“

D R A U G A S

Šiandien mūsų įstaigoj didžiausias sumišimas: buhalteris Seibutis kažkur dingo! Iš pradžių viskas buvo, kaip visuomet: atėjo Seibutis aštuntą valandą, knygas prieš save pasidėjo, popierius pasitiesė. Paskui apie dešimtą kažkas Seibučio pasigedo: sąskaitą kažkokią reikėjo patikrinti. Tuomet ir pastebėjome, kad jo nėra.

— Kaip tik tuo tarpu, kai aš anekdotą apie Puškiną pasakojau — atsimenu, lyg per miglą — atsikėlė jis, papirosą įsikando ir išėjo, — prisiminė kažkas. — O kur jis dabar — nežinia.

Palaukėme pusvalandį — nėra. Palaukėme valandą — nėra.

— Negali gi žmogus dingti, ne adata juk! — pareiškė susirūpinęs viršininkas, kai jau mes apibėgiojom visus kampus. — Turi gi pagaliau atsirasti!

Bet Seibutis neatsirado. Praėjo dar pusvalandis.

— Hm, hm... — kraipė galvą viršininkas. — Keistoka, keistoka... Taip niekieno nepasakius dingti...

Viršininkas metė darbą ir susirūpinęs vaikščiojo iš kampo į kampą. Mes visi irgi metėme darbą ir taip pat susirūpinę vaikščiojome iš kampo į kampą paskui viršininką.

— Pagaliau tai visiškai keista... — nutęsė jis. — Gal namo nuėjo?

Paskambinome į namus.

— Kaip išėjo užvakar rytą, taip dar ir nebuvo namie, — pranešė žmonos balsas per triubebę.

— Dar įdomiau! — nustebo viršininkas ir trūktelėjo pečius. — Gal restorane pasižiūrėtumėte?

Nubėgo du iš mūsų į gretimą restoranėlį.

— Nėra, — pranešė jie, grįžę. — Visus kampus aplandžiojome — nėra. Ponas agronomas su matininku sėdi — karafeiką traukia, ir inžinierius prie alaus snaudžia, bet Seibučio nė balso!

— Stačiai nesuprantama... — murmtelėjo viršininkas.

— Buhalteris juk... ne kasininkas... — numykė Indrelė.

— Tamsta čia į ką taikai? — pasišiaušė kasininkas.

— Ne.....aš nieko... — sumišo išsišokėlis. — Aš čia visai ne tamstą...

— Tiesa, būtų kasininkas — tai dar suprastum žmogus, kodėl dingo, bet buhalteris! — Neišaiškinamas dalykas.

Vėl visi mes ėmėme bėgioti iš kampo į kampą ir nervingai rūkėme papirosus.

— Nors ką gali žinoti... Raktus padirbti ne taip jau sunku... — lyg nenorom prakošė pro dantis Indrelė. — Aš, galima pasakyti, jo geriausias draugas, bet... žinoma... galvą guldyti dabar žmogus net pats už save negali!

— Nejaugi tamsta įtari?... — sustojo viršininkas.

— O ne, ne! Gink, Dieve! Bet... suprantate... Aš, kaip geriausias jo draugas, žinau, galima pasakyti, net visas jo slapčiausias mintis... Tai, žinote, pasakysiu, kad visada jo svajonė buvo turėti daugiau pinigų...

— Kiekvienas mūsų nori turėti daugiau pinigų!... — atsiduso kažkas.

— Taigi, taigi, aš tą tik ir noriu pasakyti... Bet, žinote, man truputį keistoka: jis kaip tik vakar sakė, kad norėtų išvažiuoti kur į užsienį

— Į užsienį? — nustebo viršininkas.

— Kur nors, sako, kad taip prie jūros... kur saulės daugiau... Man, kaip savo geriausiam draugui, jis viską pasipasakoja, — kalbėjo Indrelė.

— Vakara taip sakė... Hm, keista, labai netgi keista... — pusbalsiu svarstė viršininkas.

— Arba, pone viršininke, argi nekrinta tai visiems į akis: žmonai palto kailinį nupirko! Kodėl mano žmona kailinio palto neturi, a? Todėl, kad aš doras, sąžiningas žmogus. O jis... Žinoma, aš, kaip jo draugas, nieko blogo negaliu apie jį kalbėti, bet... patys suprantate...

— Jeigu būtų moteris, sakytumėme pavogė kas, į Braziliją išvežė, — įsiterpė kažkas, — bet čia juk — vyras.

— „Pavogė“! — ironiškai šyptelėjo Indrelė. — Tik ne man, jo draugui, apie tai sakykite! Tokio niekas nepavogs. Greičiau jau jis...

— Nejau tamsta taip apie jį manai? — viršininkas nervingai kramtė cigarėtą.

— O ne, ne! Gink, Dieve! Aš, kaip jo draugas, neturiu teisės net pagalvoti apie tai! Bet suprantate... pačios mintys galvon lenda... Iš kur, sakysime, jo žmona briljantinį žiedą gavo?

— Dėdė iš Amerikos juk atsiuntė! Ir koks ten, pagaliau, briljantas... Aguona, ne briljantas!

— „Dėdė iš Amerikos“! Che-che... Kodėl pas mane tų dėdžių iš Amerikos nėra? Žinome mes tuos dėdes iš Amerikos... Net man, savo geriausiam draugui, jis su dėde akis norėjo apmuilinti! Kodėl mano žmona briljantinių žiedų neturi? Užtai, gerbiamieji, kad aš doras, sąžiningas pilietis, aukoju visas savo jėgas ant tėvynės aukuro ir niekada sau neleisiu nė cento svetimo paimti, juo labiau, kad —

— Gal susirgo žmogus? — susirūpino vėl kas.

— Velnias negriebs! nuramino Indrelė. — Tik ne man, jo geriausiam draugui, apie kokius susirgimus pasakokit! Sveikata — kaip dramblio! O vis dėlto jis leidžia sau į mėnesį bent vieną dieną pasirgti... Kodėl aš, sakysime? Dvyliką metų ištikimai nešu sunkią pareigų našta, o ar kada sirgau? Ne. O kodėl? Todėl, kad negalima, gerbiamieji, sirgti, kai kiekvieno inteligento švenčiausia pareiga yra... taip sakant... švenčiausia... Ką aš norėjau pasakyti? Taigi... Juk aš pavyzdžiui, daugiau turėčiau teisių sirgti. Aš žmogus silpnas, palieges... persidirbęs, galima sakyti... Ir vasarą pailsėti tinkamai negaunu... Atostogos vis tokiu blogu laiku išpuola... O reikėtų pailsėti! Oi, kaip reikėtų! Va, čia nugaroje visą laiką kažkas kurkia... Vos tik atsikvėpiu daugiau, tuoj ir kurkia...

— Tikrai, tai labai keista...

— Kas, pone viršininke, ar kad kurkia? Bet tai juk nuo darbo, nuo —

— Ne, bet, kad Seibutis dingo!

— Dingo... taip, dingo... Ir nebemanykite, kad atsiaras! Aš, kaip jo geriausias draugas, gerai jį pažįstas, seniai jau nujaučiau tokį staigų dingimą. Įdomu būtų į kasą žvilgterėti: liko dar koks centas, ar viską išjojo?...

— Toks, atrodė, rimtas, doras žmogus, — stebėjosi viršininke.

— Hm, „pavyzdingas darbininkas“! — vėl su pašaipakreipė lūpas Indrelė. — O kodėl vakar tas jūsų „pavyzdingas darbininkas“ sustojo ties dviejų aukštų namais ir atsidusęs pasakė: „Ach, sako, kokia laimė turėti savo namiukus!... Savo lizdelį...“ Kodėl aš sakysime, niekada sau nepavelysiu taip dūsauti ties svetimu namu? Kodėl? O todėl, kad mano sąžinė rami ir aš tikiuos, kad ir be tų dūsavimų tėvynė įkainos savo ištikimą sūnų... Nors aš ir geriausias Seibučio draugas, bet vis dėlto man įdomu būtų žvilgterėti į kasą... Ar liko dar nors kas... Gal, ponas viršininke, pažiūrėtumėm?

— Palauksim dar, — burbtelėjo viršininke. — Aš vis dar nenustojau vilties...

— O, nenustoti niekada vilties — tai puikus dalykas, bet šiuo atveju. Aš pasakysiu... Mano nuomone, galima čia jau visas viltis palaidoti ir akmeninį kryžių užsakyti už pigią kainą... Nors man be galo graudu, tiesiog, galima pasakyti, tragiška netekti savo geriausio, brangiausio draugo, bet... man vis dėlto įdomu būtų žinoti: ką, pone viršininke, skirsite į Seibučio vietą?

— Pamatysime dar, yra laiko, — ir viršininke vėl žingsniais išmatavo kambarį.

— Žinoma, žinoma, be abejo! Laiko dar tiek ir tiek! Palaukti visada galima... Štai, kad ir aš, pavyzdžiui... Ištikus amžius, galima sakyti, sėdžiu prie šio stalo ir vis laukiu. Ko, paklauskite, laukiu? Padėkos? — Įvertinimo? O, ne! Padėkos šiame pasaulyje nesulauksi... Bet vis laukiu... Ot, jeigu taip mane, pone viršininke... prie progos, taip sakant... į Seibučio vietą... Žinoma, aš to visai nesitikiu, aš gal to nevertas... Aš, gal būt, net be reikalo taip išsišokau... Tamstos budri akis patį viską puikiausiai mato...

— Jau pusė dviejų, — pažiūrėjo viršininke į laikrodį.

— Ir ateis kita „pusė dviejų“... ir dar kita... Ir taip milijonai tų pusių praeis, o Seibučio mes nebesulauksime, — pareiškė Indrelė. — Aš, kaip jo geriausias draugas, pažįstu jį geriau, negu jis pats save, ir aš galiu dabar galvą guldyti. —

O! — krūptelėjome visi. — Kur buvai dingęs?

— Aš čia... dovanokite, pone viršininke... Baisiai dantį užniko gelti... Ir ot... ir ot nubėgau pas dantistą... Maniau, kad greit išraus... O čia tiek laiko išėjo... Aš čia truputį... dovanokite... Kažin kaip čia dabar taip išėjo...

— Tegū tave šunys griebia! — murtelėjo viršininke ir, giliai atsikvėpęs, įėjo kabinetan.

Mes visi vėl susėdome į savo vietas, tiek nusivylę, kad dingo jau jau beveik užčiuopiama sensacija, ir Indrelė, mirkydamas plunksną rašalan, vėl meilia šypsena žiūrėjo į draugą.

UŽJŪRIEČIŲ DŽIAUGSMAS TĖVYNĖ

Nepaprastas vakaras. Saulutė nešvietė per dieną. Žvaigždės nespėjo šiandie sumirgėti: kalnuoti debesys uždengė jų šviesą. Aukštybės niūniavo kažką nesuprantamo. Apsiniaukęs, pilkas dangus barstė sidabrinus lašelius. Bet karštas pasiryžimas, liepsnojanti tėvynės meile širdis, nešė nešė prie Karo Muziejaus kupinai pasisemti didingos praeities prisiminimų.

Kažkur sutrimitavo... Klausau... Dairausi... Staiga pakėliau akis į bokštą. Aiškiai matau stovintį jauną kariškį ir trimituojantį bokšto aukštumoje liūdną gaidą. Jis skelbia vėliavos nuleidimą. Trimitas sudrumstė tylų niūniavimą.

Mintys išsiblaškę. Nesenai buvau Amerikoje. Šiandien žaviuosi lietuviška gaida tėvų žemelėje. Pajuntu tėvynės ilgesį. „Kokie jie laimingi“, pagalvojau sau vienas, „o aš? Gimęs svetimijoje padangėj, kur viskas nesava, visi svetimi, viskas kartais taip nemalonu“. Jie užaugo samanotoj bakūžėlėj, prie šlamančio miško, tekančio upelio... Sušvito viltis: Lietuvoje atgimsiu ir aš! Atsigaus jausmai, atsinaujins išnykę troškimai. Bet... nemoku skambios, gražios lietuvių kalbos. Ne taip lietuviški žodžiai skverbias iš mano lūpų. Dabar, atsilankęs į senuolių žemę, kur jų kaulai pūva, kur jų krauju laisvė atpirkta, kur jie vargo ir kentėjo, vėl pasisavinsiu tą gražią skambią lietuvių kalbą.

Švelni muzikos melodija sklinda ore. Iš lėto leidžiasi vėliava. Liūdno širdį perveriančios vakarinės maldos garsai palietė mano klausą:

„Marija, Marija, Skaisčiausia Lelija,
Tu švieti aukštai... Išgelbėk žmoniją...
Išgelbėk nuo priešų baisaus!...“

Ilgai, ilgai skambėjo mano ausyse giesmės aidai. Akys pasruvo ašaromis. Stoviu... Užviešpatavo tylą... Ašara išriedėjo. Marijos giesmės garsas nuskambėjo tolyn. Jis aidėjo tolimose Kauno gatvėse.

Gamta liūdi. Tylu. Susimąstęs paskendau rudens ūkanų melodijoje. Širdis ilgėjosi kažko. Netekau tėvynės... Paliko tautos močiutė mane vieną. Likau idealų tėvynės našlaitis. Likimo laimė apakino mane ir nunešė toli, kur negirdėjau gražių tėvynės dainų dainelių, kur nečiulbėjo man lakštutė, bijūneliai neramino name, ažuolo išskleistos rankos nelaimino mano kelio.

Šiandien man šventė. Neapsakomai džiaugiuos, kad esu toj šaly, kur lakštutės čiulba, kūkuoja gegutė, žalsvosios rūtos, margaspalviai jurginai džiugina mane, ramina miškų ošimas. Mano širdis jau laisva! Svetimi pančiai jau nukriesti. Aš atgijau išvydęs brangią tėvų šalelę.

Saulutė jau senai nusirito už bokšto viršūnės. Tylioji vakarinė malda pasibaigė. Siluetinis karys dar kartą viršuj sutrimitavo. — „WORCESTERIETIS“.

* * *

Daina draugus gimdo, daina priešus tildo.

Daug kuo lietuviai didžiuojasi: savo istorija— praeitimi, savo dainomis — poezija, savo gamtos grožybėmis. Bet, tur būt, nieku jie pasaulio taip nestebina, kaip savo kalba; politikoje, ekonomikoje, karo reikaluose mes dėl savo negausumo, gal, ir nedaug ką galime nusverti tarp pasaulio milžinų, bet dėl mūsų kalbos daug kas priverstas mumis domėtis ir mus pažinti.

J. Bukota.

1936 TRECENTANARY YEAR 1936 OF RHODE ISLAND

The question is often asked, "Who was the person that obtained religious liberty for Rhode Island". In this brief article I shall humbly give you the answer by describing how a Catholic peasant named Penderell became really responsible for its independence and liberty, according to Rev. Cotter of St. Mary's Church Newport, R. I. Rev. A. S. Cotter spoke at a banquet recently and here is how he explained it:

"Historians know that Roger Williams did rant and say mean thing against the Catholics. However, I do not in the slightest way want to detract from the memory of Williams, who, we must admit, did not force the Catholics to attend the Protestant services. There is a Catholic part which played a mighty role in the establishment of religious liberty here and it would be unfair to forget it."

Rev. Cotter said that the charter of 1663 granting religious liberty in Rhode Island, was granted by King Charles at the behest of John Clarke — not Roger Williams.

"Ten years earlier, as King Charles was fleeing from the battle of Worcester, with a reward of 1000 pounds for his head, on impoverished Catholic peasant named Penderell discovered him on Sept. 3, 1615. Penderell told the fleeing King that Parliament had taken away all his worldly goods because he was a Catholic. The King said to the peasant, "turn me over to my foes. All is lost". But Penderell true to his Catholic ideals, refused to do this, and befriended the helpless King, even though he was losing 1000 pounds which he could well use.

"The peasant then told the King that he would guide him to a place of sanctuary, a place the priests of the church were worshipping God. He guided the bleeding, stumbling Charles through the woods to a home of a Catholic, Moseley. There King Charles was introduced to Rev. John Huddleston, who showed him the altar, the vestments of the Holy Church, and who then read to him a treatise on the tenets of Catholicism.

"The Protestant King there vowed before the priests that if he ever become King of England he would remember the good work of the Catholic peasant and the priests."

"It was only ten years later that Charles became King Charles II of England. It was in 1663 that John Clarke went to the King for a charter of religious liberty in Rhode Island. The King true to his vows, granted the charter rights. It was thus that a Catholic named Penderell became the real founder of religious liberty in this State of our", said Fr. Carter.

"But in 1719 the Catholics of Rhode Island again fell on evil days.

All Catholics were disfranchised, and it was not until Rochambeau at Newport in 1780, overcome the prejudice of the native here that the anti-Catholic laws were repealed.

The Rhode Island charter under which it did business as colony and state exists for more than 180 years. Read it, remembering the period in which it was granted, and thus realize what a remarkable bill of rights it was.

It admitted Indian title to the land on which he always had lived. Hitherto every European nation

had maintained explorers' claims were supreme. It guaranteed complete religious freedom unless such enlargement of individual conscience led to civil disturbances. It set Rhode Island up as a democracy, with powers to elect its own rules and enact any laws it pleased which not run counter to those of the realm.

No patent or charter like it had been granted previously. By its provisions Rhode Island was made to all intents and purposes and independent state, hampered in its progressivism only by the conservation of the mother country.

Carrying on the tradition of independence the colony of "Rhode Island and Providence Plantations" was first to cast off the yoke of British tyranny, declaring herself independent at the old Colony House, May 4, 1776. This historic building, now the sixth District Court, still serves the community on North Main Street.

Only a few days ago the State of Massachusetts repealed the expulsion of Roger Williams from the Bay Colonies, and his excellency Gov. Curley will present it here in Providence on May 4th at the Celebration of Independence Day.

"KID BURPER".

* * * *

LIETUVOS VYČIŲ 24-tas SEIMAS

RUGPIŪČIO 4, 5 ir 6 d.d.

Susidėjus svarbioms prižadoms, Providence, R. I. 103-čiai kuopai (š. m. seimo rengėjams) ir daugeliui kitų kuopų bei organizacijos veikėjams pageidaujant, šiuomi Lietuvos Vyčių organizacijos 24-tas visuotinas Seimas atkeliamas iš liepos mėnesio 28, 29 ir 30 d.d. į š. m. rugpiūčio mėnesio 4, 5 ir 6 d.d. Providence, R. I.

A. J. MAŽEIKA,
Lietuvos Vyčių Centro Pirmininkas..

"SATYR AND OWL" — another of PETER RIMŠA'S sculptures that was exhibited at Hotel Sherman, Chicago.

SEKMADIENIO ŠVENTIMAS

Žydai švęsdavo kas septintą dieną — šeštadienį dar Senojo Testamento patriarchų laikais (apie 2000 metų prieš Kristų). Šeštadienį vadino šabbath, ką reiškia poilsio diena, nuo žodžio šabasz — ilsėtis. Šventame Rašte pirmoje Mozės knygoje matyti, kad šabato diena buvo laikoma šventa diena: „Ir palaimino (Dievas) septintą dieną, ir pašventino ją... (Genesis 2, 3).

Dykumoje, keliaujant žydams iš Egipto į pažadėtą žemę (apie 1500 m. prieš Kristų), įsakė Dievas šią dieną švęsti:

„Atmink šabato dieną švęsti. Šešias dienas darbuosies ir visus savo darbus dirbsi. Bet septintoji diena yra savo Viešpaties šabatas: tą dieną jokio darbo nedirbsi tu ir sūnus tavo ir duktė tavo, ir tarnaitė tavo, ir gyvulys tavo, svečias tavo, kuris yra tavo vartuose. Nes per šešias dienas tvėrė Viešpats dangų ir žemę ir jūras, ir viską, kas jose yra, ir ilsėjosi septintą dieną: ir dėlto palaimino Viešpatį šabato dieną ir pašventino ją“ (Exodus 20,8—11).

Todėl Sename Įstatyme šabatas buvo maldos ir poilsio diena, kurią žydai šventė visu grieštumu. Prasižengusius prieš šabato šventimą mirtimi bausdavo. Kaip didžiai gerbdavo tą septintą dieną, matyti ir iš to, kad ėmė švęsti ir kas septintuosius metus, kuriuos ir pavadino šabato metais. Tai bent šventė — ištisi metai! Šabato metais nieko nesėdavo, nei rinkdavo. Kas savaime išaugdavo, būdavo visų, ypač elgėtų, bendra nuosavybe. Negalima buvo tais metais reikalauti skolų gražinimo.

Taigi mūsų savaitės tradicija siekia gilią senovę.

Po Kristaus mirties sekmadienis pavaduoja šeštadienį. Apaštalai, susirinkę Jeruzalėje (apie 50 m. po Kristaus gimimo), norėdami pagerbti Kristaus prisikėlimo dieną ir dar labiau patį Jo prisikėlimą, kaipo tvirčiausį įrodymą, jog Kristus yra Dievas ir tuo pačiu Jo skelbiamas tikėjimas yra tikras, nutarė švęsti sekmadienį vieton šeštadienio. Antroji šio prakeitimo priežastis buvo ta, kad šv. Dvasia nužengė ant apaštalų taip pat sekmadienį.

Pirmųjų amžių krikščionys sekmadienį vadino Viešpaties diena; Bažnyčios rašytojas Tertulijonas ((III am. po Kristaus) vadino Viešpaties švente, iškilme; Bažnyčios Tėvai — šventa diena arba prisikėlimo diena. Be to, žydų papročiu vadindavo sekmadienį ir pirmąją dieną.

Romos cėsius Konstantinas Didysis 313 m. (Milano ediktas) katalikų tikėjimui pripažįsta viešas teises visoje Romos imperijoje. Tas pats cėsius 321 m. kovo 7 d. viešai paskelbia sekmadienį, kaip poilsio dieną visuose valdomuose kraštuose dekreto keliu, kurio turinys toks: „Visi teisėjai miestų tarėjai, visi amatininkai saulės (Tais laikais romėnai vadino sekmadienį saulės diena.) garbei kirtą dieną turi ilsėtis. Žemės ūkio darbininkai — valstiečiai išimtiniais atsitikimais gali atlikti lengvesnius lauko darbus, jeigu javų sėjimui ir vynuogių sodinimui nebus tinkamesnių dienų. Išimtis daroma tam, kad lauko darbams palankios dienos būtų išnaudotos“. Taigi nuo Konstantino Didžiojo laikų sekmadienis įgyja, taip sakant pilietines teises. Po to sekmadienio šventimas įsigalėjo beveik visuose kraštuose.

V y t i s —

Prancūzų revoliucionieriai konvento dekretu 1793 m. spalio mėn. 5 d., įvesdami vieton Grigaliaus kalendoriaus vadinamą prancūzų respublikos kalendorių, panaikino 7 dieną savaitę ir sekmadienio šventimą kaip, anot jų, „atgyvenusią monarchijos liekaną“, ir įvedė 10 dienų savaitę. Bet jų kalendorius išsilaikė tik 14 metų. Napoleonas 1805 m. rugsėjo mėn. 9 d. grąžino Grigaliaus kalendorių ir sekmadienio šventimą.

Ir šių dienų Sovietų Rusijoje komunistai, steigdami bedievių draugijas ir skelbdami grieštą kovą tikėjimui, panaikino sekmadienio šventimą bei kitas krikščionių šventes. Bet Rusijos komunistai, tai ne visas pasaulis. Kitur matome visai priešingą reiškinį. Pav., turkai paskutiniaisiais laikais vieton savo švenčiamo penktadienio įvedė sekmadienio šventimą.

Žinodami, kokią gilią dradiciją tur mūsų sekmadienis ir kaip krikščionija prie jo pripratusi, su juo susigyvenusi, galime drąsiai tvirtinti, kad jokie perversmai, jokia jėga nepanaikins sekmadienio šventimo. Kaip visas katalikų tikėjimas, taip ir jo dalelė — sekmadienio šventimas—buvo, yra ir pasiliks—nesugraunami.

—„V. R.“

PAMINKLAS DR. VINČUI KUDIRKAI, ŽYMIAM RAŠYTOJUI IR LIETUVOS HIMNO AUTORIUI.

THE FADING OF A FANCY

A Weaver's Dream

Four hundred years ago, up in the mountainous country to the north of Greece, there lived a people well skilled in the art of weaving. From that country went out to all the world tapestries unexcelled in their exquisite design, and aces of delicacy and beauty such as the world had never known.

Among these people there was a lad possessed of the first genius of the race. More than any of the rest, he loved the matchless fabrics which the looms created as if by magic. In his heart this lad said, "I too shall weave beautiful things when I am grown-up."

So the lad went to his mother and told her of the things he would do.

"Thy desire is good, my son," said the mother, "but it may take thee long, long years to master the art, and thee should begin now, while thy fingers are nimble. Yet we have no money for thee to learn, my son; we have not money even to buy bread!"

With eyes sad, but shining, the lad took his mother's hand. "Mother, worry not; I can work—see?" and he displayed the muscles of his two strong, growing arms.

"True, my son," cautioned the mother, "but when thee turn thy heart from weaving, thee will never be a weaver."

One day, soon after, there came to the little cottage a brawny man, and said to the boy, "My lad, I hear how thee want to excel in weaving, but hast no money. If thee will feed my swine each day, I shall pay thee by providing clothing for thee."

Happy of the opportunity to relieve his mother of a burden, the boy agreed to feed the swine.

The next day a neighbor met the boy, and said, "Lad, they tell me thee wish to be a weaver. I can help thee with food while thee learn, if thee will feed my swine."

With grateful thanks for more food for his mother, the lad took upon himself the added new task.

Along came a third man, on another day, and said, "Thee want work to help thy way to learning? I shall pay thee the fuel thy mother needs if thee will feed my swine."

And a fourth man came, and said, "I see thee feed swine well; take care of mine and I shall pay thee thy mother's rental."

The boy was delighted with all these opportunities to provide for his needs, and to help his aged mother, and gave all his time to feeding swine. Day after day his tasks were without change, yet the lad sang glad songs as he carried the swill to the swine.

"My son," again cautioned the mother, "while thee carry swill to swine thee cannot become a weaver." But his taskmasters had said that he fed swine well, and they provided for his needs, and he could not break away, and his heart sank. Days passed into weeks, and weeks into months. Then the years—long, long years.

One day the mother became old and passed away. The boy, still feeling the need of his earning, continued to feed his swine, and he grew up. And he fed his

swine well. His needs cared for, he was quite content to be faithful to small things.

More years passed. Dreams of weaving seemed less real. Then came the day when, no longer a boy, the man awoke and saw that his youth was gone, his fingers were no longer nimble, and his wonderful dream was not realized. But he no longer felt the impelling ambition to become a great weaver—it seemed only a faded fancy. He had, unguardedly, become a carrier of swill. "Sunshine"

* * * *

YOUR MOTHER

She knew not what you would be, yet unfalteringly did she take her very life into her own hands, putting it up as forfeit that you too might live. With your first baby breath you knew that she stood champion to your cause. She nourished you through tender years, guiding you into paths she felt were safe for uncertain little feet. When you fell, hers were the hands that picked you up. Her quick sympathy dried your tears. If you were hurt, her love more than all things else supplied the magic balm which made your bruises disappear.

As you grew, she continued, a constant shield, to take the blows she could fend from you. No harm did she regard too great, if, taking it herself, you might be spared. Ever willing to sacrifice, many things has she gladly foregone, that you might have. Even though she may not have been always invited to participate in your joys, she has at all times been ready to share your sorrows.

Her one thought has ever been to enrich and beautify the life she gave you. —C. TRIBUNE.

* * * *

IT TAKES SO LITTLE

It takes so little to make us sad,
Just a slighting word or a doubting sneer,
Just a scornful smile on lips held dear;
And our footsteps lag, though the goal seemed near,
And we lose the courage, and the hope we had—
So little it takes to make us sad.

It takes so little to make us glad,
Just the cheering clasp of a friendly hand,
Just a word from one who can understand;
And we finish the task we long had planned,
And lose the doubt and the fear we had—
So little it takes to make us glad.

—Ida Goldsmith Morris

"You may worry when you're weary,
You may worry when you're well;
You may worry when life's dreary
Or when buds begin to swell;
You may worry in December
And keep worrying in May,
But in any case remember
That you cannot make it pay.,,

"If the work you do at your little job,
Is always the best you can,
Whenever it grows to a bigger job
It will find you a bigger man."

CICERO, ILLINOIS—COUNCIL 14

We are mighty proud of our immediate past, yet we're looking forward with high hopes.

Just past but not forgotten is our Annual Communion Sunday when, bedecked with roses, we performed our Easter Duty during 7:30 Holy Mass. After the services we had breakfast in our parish hall. Thanks to the social committee for the delicious coffee and doughnuts. . . .

Of course, the echoes of success of "A Night in Winter Wonderland" are still lingering.

Though the basketball season is almost forgotten, the writer of these lines cannot refrain from mentioning the fact that our team won in a game against the noted C. Y. O. champs of Chicago (incidentally, of our Parish). If there ever was a thrilling game, this was one! To celebrate the occasion the C. Y. O. boys sponsored a party to which Council 14 was invited. Oh, did we have fun!

Our Walter Arbir was chairman of the committee that arranged the recent Bunco Party. The profits of this and other affairs will be donated to our Parish on the occasion of its Silver Jubilee.

* * *

NEWS OF THE HOUR...

Miss Pearl Bladakis is one of our new members... The Council is eagerly awaiting the arrival of the "Pavasarininkai"... A Theater Party is around the corner. Be sure, dear members, that your accounts are settled, otherwise you will be unable to participate in the Theater Party... We are already looking forward to the K of L Day to be held at Vytautas Grove on the Fourth of July. Our own Pete Blozis is chairman of the committee. Whatever you do, don't miss the K of L Day this year; there will be fun galore!

We extend our deepest sympathy to Anthony Wallens upon the recent death of his father.

—Council 14.

* * * *

ATHOL, MASS. — COUNCIL 10

Have you noticed our Helen Moody's and Babe Ruths this spring? People tell me that they are very spry. It will be to watch them compete with other councils...

Our membership drive is going in full blast; new members are coming in by the dozen. Why not make the membership of our council a full hundred?

The main entertainment for May is the parents' night party. Everyone is looking forward to it.

Our little Betty found a new relative. His wife's name is Elizabeth, and his Kumpa. Do you catch on?... Marty is still hunting for her lost voice. Is it possible that you left in Norwood, dearie?... Red was unanimously elected vice-president for the next convention. Oh, are we proud of him! Sorry, we didn't have more... Patricia Strapakas has some good convention news. Did you hear it?... Can it be true that our president really blushes? I think, it's his red hair.

So adieu, my friends, adieu!

—MARGIE.

WATERBURY, CONN. — COUNCIL 7

We were hosts to the Lithuanian good will visitors on April 15 and 16. Over 400 people gathered in the St. Joseph's Auditorium to welcome Dr. Leimonas and Atty. Laučka. A concert and formal reception were arranged by the Knights, the St. Joseph's Choir and the Lithuanian Chamber of Commerce. Alexander J. Aleksis was master of ceremonies.

The formal welcoming address was given by Dr. Matt. J. Colney, president of the Lithuanian Chamber of Commerce. Other talks were made by Atty Jos. P. Ališauskas, president of our club, Rev. J. Kripas and Mr. Aleksis.

At the height of the ceremonies three local girls: Mary Mažeika, Mary Orintas and Marcella Andrikis pinned flowers on the honored guests and presented them with a box of local manufactured articles of brass and copper prepared by the Scovil Manufacturing Co. The Scovill Co. also included a Replica of the button which the company presented to Marquis de Lafayette in 1824. The button was made from the same die in which the original was made.

On Sunday the Goodwill visitors met more than 50 business people and other prominent Lithuanian-American citizens of Waterbury who were present at a dinner given in honor of Dr. Joseph Leimonas and Atty Joseph Laučka at the Court Hall. Prof. Alexander Aleksis, general chairman of the reception committee, was toastmaster for the evening.

Rev. Joseph Valentiejus, pastor of St. Joseph's Church, opened the evening by formally welcoming the visitors in the name of the K of L and other catholic societies.

Hundreds of Waterbury Lithuanians visited and inspected the exposition of Lithuanian Art and handiwork which was brought to this city by Dr. Leimonas and Atty. Laučka.

The club here takes pleasure to thank Mr. Joseph Coskie, Sr. and his entire family for the troubles in their work to please the visitors who stayed at their home. The visitors said they would always like to bother the Coskie household. I was just wondering if Miss Coskie had anything to do with this.

And again our greatest of thanks go to Prof. Alexander Aleksis who worked so hard to make this affair a success. — IRISH.

* * * *

LIETUVOS VYČIŲ 24-tas SEIMAS

RUGPIŪČIO 4, 5 ir 6 d.d.

Susidėjus svarbioms priežastims, Providence, R. I. 103-čiai kuopai (š. m. seimo rengėjams) ir daugeliui kitų kuopų bei organizacijos veikėjams pageidaujant, šiuomi Lietuvos Vyčių organizacijos 24-tas visuotinas Seimas atkeliamas iš liepos mėnesio 28, 29 ir 30 d.d. į š. m. rugpiūčio mėnesio 4, 5 ir 6 d.d. Providence, R. I.

A. J. MAŽEIKA,

Lietuvos Vyčių Centro Pirmininkas..

MASPETH, N. Y. — COUNCIL 110

April certainly was a month of important activities. First, a bachelor party was held on Saturday, April 4th, in honor of Joseph P. Augustinas, valiant night and excellent friend. All those male members who attended will never forget modest Joe drinking glasses and glasses of beer with the boys; toasts of by-gone days by his brothers Charles and Johnny Augustinas, John Bray, George Laukaitis and the others, (George had quite a time; he drank half a glass of beer); the farewell night ride for "Home, Sweet, Home."

Julia Grygas and Joseph P. Augustinas were united in matrimonial bonds on Sunday, April 19th. Joseph is a regular K of L member and has been in good standing for almost nine years and had held such executive positions as: President, Vice-Pres., Treasurer, Financial Secretary and correspondent to the "Vytiš". He was always willing to undertake a difficult job. The Maspeth Knights sincerely wish Joe and his lovely bride the best of luck, happiness and prosperity throughout the coming years.

The coming of the "Pavasarininkai" to Maspeth on April 22nd was a real treat for us members as well as our parents and friends. Motion pictures rather interesting and enjoyable were shown.

Congratulations are in order to Anne Surdak, who was engaged to James Reilly on Easter Sunday.

In bringing this month's column to a close, I hope that you will accept this, my prime feeble attempt in the field of journalism, if you may call it that.

DISTRICT NEWS

Maspeth is planning to hold the N. Y. — N. J. Convention on some future date in June. Members of the Entertainment Committee are busy formulating suggestions so that the delegates and guests who will attend may enjoy their visit to Maspeth. —J. M. G.

* * * *

INDIANA HARBOR — COUNCIL 55

The coming of March 30th found the K of L and their loyal fellows gathered at the Parish Hall to pay tribute to the boys basketball team upon their successful season. At the honorary banquet each player was presented with a gold basketball after speeches of eulogy by their manager, Peter Paskus, guest Coach Cash of Washington High School, and others. The proceeds of the occasion were used to purchase the sweaters the boys are now sporting around town.

Our dance May 3rd came and passed leaving only memories of soft music and enraptured couples drifting by on clouds of music. The charm of the evening was enhanced by our lovely young ladies in gowns of soft hues gliding by on the arms of our local Don Juans such as Gus, Tubby, Apple and Bill.

Our council has been greatly saddened by the recent illness of our sincere and hard working secretary Ann Vaitkus. Speedy recovery, Ann!

Our probing committee finally discovered the reason why Peter Mason leaves our fair city so often. Wonder if the same reason makes the Gary boys call so often at our city?

Seen but not heard — Delphine and Gus. strolling down the street after a dance unaware of anything or anybody. Can it be spring? It must be, as we're still wondering who sent K. Laučis the lovely corsage Easter morning.

Start making plans to attend the great St. Cecilia Choir and K of L. dance, in the latter part of May, it's going to be a gala affair!

So until the next meeting, when we hope to hear from our youthful crooner, Anton Mockaitis, we remain.

—WANDERLUST—PLUS.

BROOKLYN, N. Y. — COUNCIL 41

Our Banquet and Dance held in honor of the "PAVASARININKAI" and celebrating our 20th Anniversary, took place Sunday, April 19th, at Annunciation Hall. The attendance did not come up to our expectations, and this undoubtedly was due to the numerous other affairs held on this same day.

William Kivyta, President of our Council, opened the program. After everyone had practically finished their meals, he introduced the Master of Ceremonies, K. Vilniškis, to whom we are thankful for the splendid way in which he took care of the entire program. He introduced the following speakers:

Rev. N. Pakalnis, Rev. J. Kartavičius, Anthony Mažeika, William Kivyta, Peter Ivanauskas, J. Minauskas, and also many "old timers" of our lodge, whom we were very glad to see present.

We then had the honor of listening to the Council General of Lithuania, P. Daužvardis, and we certainly are grateful to Mr. Daužvardis for the time he sacrificed to be present at our affair.

We then heard from Att. J. B. Laučka, who explained how Dr. Leimonas and himself came about visiting every K of L Council. He also explained how each Council of the "Pavasarininkai" donated some hand made article, which they are exhibiting, and which articles after they have served their purpose, will be given to the K of L Organization.

In conclusion we had the honor of listening to Dr. Leimonas, whose speech was most interesting and entertaining, and we do hope to have the pleasure of seeing Dr. Leimonas again some time in the near future.

Everyone then assembled to our Clubrooms to see the Handicraft Exhibit and Moving Pictures. The entire program ended with dancing to the Rhythm of Buster Hart and His Orchestra.

We wish to thank the Committee in charge of this enormous affair for their hard work. We also wish to thank each and every member for their splendid cooperation, and we cannot find words to express our appreciation to the cooks, Mrs. Kivyta and Mrs. Laukaitienė, who we can recommend, are the best cooks in Brooklyn.

Al. Kruzik, our former treasurer, is going to be married May 30th, to Miss Veronica Barris. Al has been a member of our Council for a number of years, and has been one of hardest workers our Lodge ever had. The Executive Board and members extend their sincerest congratulations and wish Al. and the future Misses, loads of luck and happiness. We do hope that Al. will not become a stranger, but will continue his membership with our Council.

Free refreshments were given away after our last monthly meeting and a wonderful time was had by all. We wish to take this opportunity to state that the attendance at our meetings is increasing, but there are still quite a few who do not come down. We want to urge these members to please make it a point to be present at our meetings, as matters of importance are always discussed, and the meetings are rather short.

Although our Lodge came out third in the Swimming Meet held in Harrison, N. J. they certainly showed plenty of fight, and are quite confident they will make a considerable showing next year. That's the spirit fellows! Sue Mažeika and Adele Similiunaitė were a little peeved when they heard that there would be no girls' events, due to the lack of participants, as they had been looking forward to win all the events. Maybe you'll get your chance next year girls.

Konnie Kazlauskas has been elected our Sports Manager. We are sure he has the necessary qualifications.

A COUPLE OF BLONDES.

NORTH SIDE — COUNCIL 5

Since the grounds of the parish school yard were opened to public use the neighborhood boys are found there enjoying themselves in the well liked pastime, indoor baseball. Among them you will find Al. Manstavich.

Rumors are spreading that our president will walk the aisle to the Lohengrin tune. Right, Tony?

Our generous members and friends have agreed upon having a social consisting of donations. The biggest of all was donated by our newly found friend — Frank Smith. The beer. Thanks, Frank, we'll try our best to please you.

The chief concern these days is the thought of the incoming 4th of July celebration. The annual K of L Day is anxiously awaited. The aims of the committee, is to make this day the biggest in history. Good luck, fellow members.

Our council is making preparations to receive the "Pavasarininkų" visitors. The two evenings selected for our use are May the 18th and 19th. Don't forget to attend and help us receive them as well as they deserve to be received. —F—s.

* * * *

JERSEY CITY, N. J. — COUNCIL 124

On Sunday, April 19th, the parishioners of St. Ann's Parish arranged a banquet to bid 'good bye' to Rev. Vanagas who had been in charge of this parish for 10 years, and to welcome Rev. Stonis as his successor.

The toastmaster for the evening was Rev. Balkunas of Maspeth. After a well prepared program short addresses were given by Rev. Aleksiusas. Rev. Stonis, Rev. Kinta, Anthony August, president of our council and a number of others. At the close of the evening Rev. Balkunas read a testimonial from the honorable Frank Hague, Mayor of Jersey City. Of course, then came the hearty parting words of Rev. Vanagas who showered his friends and parishioners with words of gratitude for their everlasting loyalty and assistance in all parish activities. Rev. Vanagas will leave for Lithuania where he will seek recuperation.

Council 124 extends its sincere thanks to the choir for their beautiful songs rendered that evening. Many thanks are in store for the various arrangement committee, that sought to make this banquet a success, because all present enjoyed the party immensely.

Council 124 welcomes Rev. Stonis as their new spiritual advisor and hopes that the future will be full of successful undertakings. —CHARLES E. BASON.

NEW YORK — COUNCIL 12

With the advent of the new baseball season Council 12 challenges all other councils in the New York and New Jersey District to play its baseball team anywhere or anytime. (The stakes to be, preferably, a keg of beer). The boys are anxious to wipe out the defeats suffered at basketball the past winter.

Council 12 takes pleasure in announcing its Annual Spring Dance to be held on May 24, 1936 at Our Lady of Vilna Church Hall. We invite all councils to attend this gala occasion and we promise all an enjoyable evening.

And now for a bit of Winchellitis observations among the members:

I wonder why Pete goes to see if the locker is locked every Tuesday nite although he is not a member of the Social and Locker Committee? Can it be that Viola has something to do with it?

I wonder why Frankie V. goes to the Bronx so often. Is it to see "Mule", as he claims it is?

I wonder if "Mule" had anything to do with Florence K. joining Council 12?

We certainly are glad that Bronie Shadwick recovered so soon from her attack of appendicitis.

—"THE SHADDER".

NAUJOS ANGLIJOS APSKRIČIO SUAŽIAVIMAS

Lietuvos Vyčių Apskričio metinis suvažiavimas įvyko sekmadienį, balandžio 26tą dieną, Runnerberb Hall, Norwood, Messachusetts.

Suvažiavimą atidarė Apskričio pirmininkas Vincas Kereišis sveikindamas suvažiavusius atstovus-es ir pakvietė Kun. P. Skrodenį atkalbėti maldą. Visi delegatai sugiedojo Lietuvos ir Amerikos himnus.

Sėkė valdybos rinkimas. Į prezidiumą įėjo šie asmenys: Pirmininkas Pranas Razvadauskas, 17ta kuopa, So. Boston; Raštininkė Ona Veličkaitė, 78ta kuopa, Lawrence; Rašt. pagelbininkė Franciška Paulauskaitė, 26ta kuopa, Worcester.

Mandatų ir įnešimų komisija: Emilia Simonaitė, 78ta kuopa, Lawrence, Jurgis Dubickas, 116ta kuopa, So. Worcester, Jonas Alavosius, 26ta kuopa, Worcester, ir Kun. J. Bakanas, So. Worcester. Korespondentai: D. Averka, J. Kumpa ir O. Veličkaitė lietuvių laikraščiams ir Bronis Kudirka anglų laikraščiams.

Toliau sekė sveikinimai. Žodžiu sveikino Kun. Vaitėkūnas, Kun. P. Skrodenis, Kun. J. Bakanas ir Teklė Mažeikėnė Moterų Sąjungos vardu, A. Kneižis „Darbininko“ redaktorius, E. Gudauskas, Westfield Lietuvių Jaunimo Klubo pirm., J. Naudžius, kartu sveikindamas Kun. V. Puidoko vardu, Pranas Razvadauskas ir Kun. Virmausko vardu, Kun. F. Juras, Varg. A. Visminis iš Lawrence, Varg. A. Giedraitis iš Providence ir Kun. Kneižis.

Mandatų komisija išdavė raportą pranešdama, kad dalyvauja septynios kuopos. Kuopos atsiuntė 112 atstovų ir 23 svečius. Westfield Liet. Jaunimo Klubas atsiuntė 6 svečius.

Praeito suvažiavimo protokolas buvo perskaitytas ir vienbalsiai priimtas.

Apskričio pirm. V. Kereišis išdavė valdybos raportą, ir Apskričio išdininkas F. Puzaras išdavė raportą. Raportai priimti.

Apskričio sporto lygos vedėjas, Viktoras Babylas suteikė raportą, pranešdamas, kad lygos susirinkimas bus po posėdžio. Raportas priimtas. Įnešimas buvo duotas ir priimtas įsteigt Merginų Sporto Lygą Apskrietyje ir p-lė Franciška Karlonaitė iš So. Boston vienbalsiai buvo išrinkta prižiūrėti tą dalyką.

Sekė Ritualų komisijos raportas. Buvo įnešta ir priimta, kad ta pati komisija vadovaujant Kun. F. Jurui paruoštų laipsnius ir rituala ir pasiūlytų jį Centro Valdybai užgirti.

Apskričio pirm. V. Kereišis pranešė, kad Naujos Anglijos Apskričio išvažiavimas įvyks sekmadienį, rugpiūčio 9 d. Maironio parke, Worcester, Mass. Kuopų atstovai pasižadėjo skaitlingai atsilankyti.

Vincas Kereišis ir P. Rakauskas išrinkti dalyvauti Lietuvos Vyčių Seime Providence Rhode Island.

Sekė N. A. Liet- Vyčių Apskričio valdybos rinkimas. Išrinkta šie asmenys: Pirm. Vincas Kereišis, vice-pirm. Juozas Kvedaravičius, rašt. Ona Veličkaitė, išdininkas Feliksas Puzaras.

Pranas Razvadauskas padėjo visiems delegatams ir 27tai kuopai už gražų priėmimą visų suvažiavusių.

Kun. Kneižis atkalbėjo maldą ir suvažiavimas užsibaigė 6tą valandą.

Po sesijos atstovai buvo pavaišinti skaniais užkandžiais ir palinksminti gera orkestra.

ONA VELIČKAITE, Koresp.

LIETUVOS VYČIŲ 26tos KUOPOS SUKAKTUVĖS 1916 — 1936

Suvirš dvidešimts metų atgal Worcester Šv. Kazimiero parapijas jaunuoliai, pilni energijos ir lietuviškos dvasios, susibūrė po vėliava Lietuvos Vyčių. Dr. A. Račkus (dabar Chicagoje) buvo to kilnaus darbo organizatorius.

Gegužės 1 dieną 1916 m. šis būrelis oficialiai pavadinta 26ta kuopa. Tada Kun. J. J. Jakaitis ėjo dvasios vado pareigas. A. a. Antanas Čiginskas pirmininkavo. P. Zataveckas buvo protokolų raštininkas ir Jonas Galiauskas fin. raštininkas, Juozas Bačys išdininkas. Šie asmenys ir kiti smarkiai dirbo ugdydami vienybę tarp lietuviško jaunimo. Kuopa augo ir bujojo. Už kelių metų isisteigė savo namą ir padidino savo veikimą. Vėliau susitvėrė muzikos skyrius, kuriame buvo choras ir benas (orkestra). Visą tai įgyvendino J. Čizauskas, dabartinis Baltimorės vargonininkas ir Antanas Visminas dabartinis Lawrence vargonininkas. Turėjome ir artistų grupę, kuri atsižymėjo savo veikalų perstatymu įvairiose apielinkėse. Vyčių teatrališki parengimai buvo tai paskutinis žodis linksmo vakaro praleidimui. Antanas Visminas ir kiti žymūs artistai k. t. Juozas Bačys, Vincas Bačys, Mikas Miklušis, Juozas Svirskas, Elzbieta (Batrušaitė) Sovulienė, Anelė Čaplikaitė (Vaišienė), Ona Baniutė (Jankauskienė), Ona Kulikauskaitė (Bačienė), Magdela Jankauskaitė (Delionienė) ir Petras Puišys, daug dirbo teatrališko ratelio palaikymui.

Laikui bėgant priaugantis Amerikos lietuvių jaunimas prisidėjo su sporto veikimu ir pagarsėjo krepšiasvydžio (basketball) ir sviedinio žaidimuose. Ne sykį laimėjo čempionatus savo apielinkėje. Pirmieji šioje srityje buvo Vincas Mincevičius, Mykolas Grencėvičius, a. a. Vincas Sideskis, Stasys Vaškevičius ir kiti. Organizatorium ir rėmėju buvo Zigmas Kaulakis.

Mūsų kuopa laike Didžiojo Karo turėjo garbės išleisti sekančius asmenis į Dėdės Samo kariuomenę: Petras Milius, Petras Steponkus, Petras Mingilas, Martinas Kazlauckas, V. Ivanauckas, Pranas Vismanas, Jonas Naukus, Jonas Kvedaitis ir A. A. Sorzantas, Tamas Migauckas, kuris žuvo karo laukose.

1920 metais kuopa isisteigė savo spaustuvę (kuri šiandieną gyvuoja) aukomis savo atjaučiančių narių: Juozo Bačio, A. Vismano, M. Miklušis ir P. Puišio, kurie sudarė tam tikslui fondą suvirš \$700.00.

Žymesni nariai, kurie priklausė prie kuopos buvo Kun. Dr. J. Navickas, M.I.C. dabartinis Mariampolio Kolegijos direktorius, Kun. J. J. Jakaitis, M.I.C. Provincijalas Tėvų Marijonų, Profesorius Pakštas ir jo žmona, tada Ona Pasilaitė, Dr. A. Račkus, a. a. Kun. Čaplikas, Kun. A. Petraitis, Kun. S. J. Vembrė ir Kun. J. Bakanas.

Iš pirmininkų, kurie vadovavo įvairiais metais buvo šie asmenys: Dr. A. Račkus, a. a. Antanas Čiginskas, Petras Steponkus, ponja Pakštienė (Ona Vaselaitė), Juozas Bačys, Elzbieta Serulienė (Baltrošiotė), Petras Puišys, Petras Jurgelionis, Jonas Zakaras, Mikolas Velyvis, Vincas Stankus, Feliksas Puzara, Jonas Vaitkus ir Vincas Kereišis.

Ne visa laiką saulutė švietė: buvo ir debesuotų dienų kuopos gyvenime. Per tuos ilgus metus narių skaičius ne kartą buvo sumažėjęs ir veikimas sustojęs. Vieni prasišalino nuo organizacijos tverdami kitas draugijas, norėdami suardyti vytišką ir net katalikišką gyvumą. Ačių nenuilstantiems nariams, Vytiška dvasia išsilaikė.

Parapijai pastačius savo mokyklą Vyčių namas buvo panaudotas Seselių Kazimieriečių vienuolynui ir nariai liko be savo kambarių. Neturėdami tinkamos vietos sueiti, jaunimas iškriko, daugelis jų lankydami svetimtaučių parengimus.

Visgi buvo tie kurie nepasidavė ir senesniems nariams, kaip Juozui Bačiui, Jonui Vaitkui, Vincui Stankui

ir kitiems karo karščius išlaikius, naujas būrys priaugusio jaunimo, tęsė darbą pirmyn. Feliksas Puzaras, Vincas Kereišis, Jonas Bačinskas, Viktoras Staliulonis varė agitaciją ir kuopos skaičius vėl pakilo ir veikimas atgijo.

Daug prisidėjo ir Kun. S. J. Vembrė prie to atgijimo savo energinga Dvasia.

1935 m. kuopa buvo viena iš didžiausių savo narių skaičiumi visoj Amerikoje. Šiais dvidešimties metų sukaktuvių metais kuopa laikosi stipriai. Dabartinėje valdyboje yra šie asmenys: Vincas Kereišis pirm., Elzbieta Aukštikalnytė vice-pirm., Jonas Bačinskas raštininkas, Viktorija Augustinanavičiūtė fin. rašt., Feliksas Puzaras išdininkas, Ona Bataičiūtė ir Viktoras Staliulonis kasos globėjai, Vincas Bačkauskas maršalka.

Minint savo 20 metų jubilėjų yra rengiama bankietas ir šokiai viename iš miesto geriausių viešbučių (Mayfair Hotel), gegužės 23čią dieną ir kviečiamos visos kuopos, kurios išsigali, dalyvauti tose iškilmėse... Rengimo komisiją sudaro valdyba ir sekanti nariai: p-lė Bronė Sidabriūtė, Juozas Stoškus, Kazimieras Lekeckas ir Jonas Alovosius.

Lai gyvuoja 26ta kuopa, visuomet pasiruošusi dirbti „Dievui ir Tėvynei“! — V. K. ir J. B.

* * * *

DAYTON, OHIO — COUNCIL 96

A banquet was held on March 28 at the church hall in honor of our basket-ball team. That evening the team was presented with a championship trophy and each player received a miniature gold basket-ball. The honored visitors of the evening were members of Council 25 and the St. George basket-ball team, both of Cleveland. I must say that several prominent speakers were present, among them Prosecuting Attorney Nolan of Dayton, Attorney Chesnut of Cleveland, and Martin Zitkus, president of Council 25.

The following day — March 29 — a return game was played by our council with the visiting team. Both teams are champs in their respective cities, and the most outstanding Lithuanian teams in Ohio. After a hard battle our team defeated the visitors by a score of 36 to 26.

The neighboring Springfield, Ohio council seems to have become dormant of late. We trust some of the more active members there will take steps to revive matters.

On April 18 our council sponsored a dance in the church hall... The membership drive is in full swing; we expect some decent results... Imagine, — all members attending a meeting... Frank G. without a speech... the three Mary's quiet at a meeting... our boys without new cars.... Our girls in old cloths.. We're signing off!
—A.D.M.

* * * *

SPRINGFIELD, ILL. — COUNCIL 48

Our last meeting was held at the home of Mr. and Mrs. August Wisnosky. A short meeting was held and the remainder of the evening was spent in playing cards. Refreshments were served later in the evening. A very good time was had by all.

On the evening of Sunday, April 26th, the members of our Council prepared entertainment and served refreshments in honor of three young Priests, Rev. Peter Klumbis, Casimir Tolushis, and Casimir Andruskevitch, from the St. Vincent DePaul Parish, who were ordained April 19th. Mrs. Ann Foster was in charge of the Entertainment for the Evening.

Wedding Bells have rung for Joseph Mosteika. In the later part of May, our President, Bernice Ambrose, will be married to another of our members, Peter Kurila. Who will be next?
—MARY and AGNES.

CHICAGO, ILL. — ROSELAND COUNCIL 8

FACTS — EVENTS — AUTOBIOGRAPHY

The Roseland Knights of Lithuania, who recently announced their past success in the "Night In Monte Carlo" and "Night In Vienna", now testify to complete acknowledgements by putting on a dance review which will almost be as gigantic and scintilating in its size and opulence as the typical Broadway production. It will have the atmosphere of the Parisian Modelle's Shoppe, which is known throughout the entire world as an outlet of beautiful gowns, and bearing the title "May Dance with Mmm. Madelle". Its principals and the four of all interest will be gorgeous models bearing names as La Riviere, Denise, and La Branche. The handsome setting will develop into a soft and melodious night as Phil Palmer and his orchestra will continue to enhance the thrill.

The great spectacle will be held on Friday evening, May 22nd, at the All Saints Auditorium. John Labzintis, chairman of the committee, and Misses Bernice Normant, Helen Aliosius, Jo. Zolpe, Doleres Keser, Steffie Stankulis, Marie Stankulis, Mr. Joseph Vinckus, George Smulskis, Al. Malker, Jack Zekis, and Paul Latvenas, who serve under him, promise all a most thrilling evening.

As my friend, on the Chicago Tribune, would say, the jolt of the month came one night last week, when a visit to the All Saints Hall to see and hear a little of the K of L social turned out to be no mere visit; but a genuinely gay and refreshing evening. Therefore another social will be held in similar manner on May 18.

With basketball behind us, the Knights and Knightesses are turning to kittenball. Already the girls are organized and have intention of entering into a city wide league. The Chicago American tournament. Johnny Labzintis predict his girls will be unbeatable. Among a few of the stars are Stella Rimutis, another Vito Tamulis, Josie Dombro, Julia Shatkus, and Bernice Chipis. —JONUUKS.

* * * *

ROCHESTER, N. Y. — COUNCIL 93

The youth of St. George's feasted and danced gaily at the banquet held in honor of the two outstanding Lithuanian citizens. The scheduled place — Pittsford Inn was the meeting place for the reception. Prominent members and officers of the various organizations welcomed the guests very heartily. The Bavarian atmosphere — music and costumes — incited and attracted the visitors as well as the other participants.

The following evening the parishioners viewed the exhibit of handiwork that was sponsored, and listened enthusiastically to Dr. J. Leimonas and J. B. Laučka.

Council 93 certainly appreciated this visit, as noted by the generous response and eagerness of those called upon to co-operate. The impression that these honorable men imprinted in our hearts shall remain with us forever.

We are still wondering who sent I. M. the flowers for the occasion.

The monthly activity was held at the home of the Franklyn brothers. Those absent certainly missed a good time, as J. F. exhibited his talent in so far as mixed drinks were concerned. —SEES ALL.

THE CAST OF "OH, DOCTOR" WHICH COUNCIL 8 PRESENTED IN MAY.

PATERSON, N. J. — COUNCIL 61

Dr. Joseph Leimonas and Attorney Joseph Laučka, Lithuanian good-will ambassadors, arrived in Paterson and were accorded a royal welcome by the Knights. The two distinguished visitors received the key to the city from the Mayor, visited the plant of the Paterson Evening News, and finally were accorded an aerial view of the city from a vantage point on the outskirts of town.

The evening program at Saint Casimir's parish hall was also enjoyed by all attending: Reverend S. Stonis, pastor of the church, Edward A. Stanulis, and John J. Sprainitis, president and secretary of our council were the welcoming committee...

We have a new spiritual director in our midst in the person of the Rev. A. Kinta, New York and New Jersey district spiritual advisor who was transferred to Paterson April 24. Rev. Stonis is now at Jersey City.

Our annual May ride takes place Sunday, May 17, the usual place, Bear Mountain. A good number is expected to take the trek that annually winds up with hay fever, and stiff legs gripping the joy riders. The committee in charge of the affair consist of Anthony J. Baylonis and Julius Marcinkus.

Our swimming team, the first in the history of the council did mighty well at the N. Y. and N. J. district meet winding up with second place. Congratulations to the mermen: Tony Baylonis, Julius Marcinkas, John Sprainitis and John Gilius.

Comes June that romantic month and with it the incessant ringing of wedding bells. Walter J. Waraske, long active member of the council will stroll down the middle aisle Sunday June 7. The Lucky Miss? Mary Wainer, one of our newer members. Rumors are growing that Stanley Dutkus and Gret Zilman will also soon endeavor to prove for themselves that two can live as cheaply as one.

Our newest members are: Anthony Baylonis, Julius Marcinkas, Frank Noreika, William Galcher and Joseph Sadauskas.

"Til next month.

—EDSTAN.

* * * *

KEARNY IR HARRISON, N. J. — 90 KUOPA

Pavasarininkų atstovai Dr. J. Leimonas ir J. Laučka lankėsi pas mus balandžio m. 25 d. Svečių sutikimui buvo paruošta skani vakarienė ir įdomus programos, kurio vedėju buvo Jonas Stalilionis. Po skanios vakarienės, kurią paruošė mūsų jaunos Vytės, kalbėjo Centro Pirmininkas A. Mažeika, Juozas Laučka ir Dr. Leimonas. Protarpiais, mūsų "old timerių" choras padainavo linksmu dainelių, pianu akompanavo p-lė šlikaičiūtė. Šiame vakare kelioms minutėms buvo prabilęs mūsų senas Vytis — J. Vaitkunas ir Šv. Vardo draugijos pirmininkas M. Kauklis.

Apart vakarienės, įdomių kalbų ir dainų, buvo rodomi krutami paveikslai. Visoms linksmybėms užbaigti susirinkusieji turėjo progos dar ir pasižokti.

Kuopa siunčia savo širdingą padėkos žodį Kemežiams ir Kauklams, kurie malonėjo paruošti nakvynę svečiams, ir kuopos merginoms, kurios paruošė tokią gražią vakarienę.

—M. K.

* * * *

TEISINGI ŽODŽIAI

Ciesorius Karolis V. kiek kartų išgirsdavo peikiant žmones už akių, tardavo: "Pašaukit juos, kad jie turėtų progos pasiteisinti." O kuomet kas peikdavo mirusįjį, ciesorius sakydavo: "Palikit jį ramybėje, jis jau turi savo Teisėją."

A. Jakštas

Sixteen

PAVASARININKŲ ATSTOVAI JAU CHICAGOJE

Pradžioje gegužės m. Chicagos Vyčiai susilaukė malonių svečių: Dr. J. Leimoną ir Juozą Laučką. Teko patirti, kad nenuilstamas darbuotojas kun. Ign. Albavičius svečius priėmė savo globon.

Chicagoje mūsų svečiai aplankė dienraščio „Draugo“ redakciją, „Vyties“ spaustuve ir daugelį kitų lietuviškų įstaigų. Ikišiol mūsų svečiai jau lankėsi su paroda ir prakalbomis Marquette Parke, Roselande, Aštonioliktoje kolonijoje, Indiana Harbor ir Bridgeporto kolonijos pašonėje.

Gegužės m. 10 d. Dr. J. Leimonas ir Juozas Laučka uždėjo vainiką ant Dariaus-Girėno paminklo. Šių didvyrių pagerbimo pamatyti susirinko tūkstantinė minia. Pačios ceremonijos buvo kuklios, bet įspudingos.

Minia sugiedojo Amerikos bei Lietuvos himnus, svečiai uždėjo vainiką. Vainiko kaspinas turėjo žodžius „A. a. Dariui - Girėnui, Lietuvos Pavasarininkai“. J. Petraitis, Chicagos apskr. pirm. perstatė J. Pošką, centro I vicepirm., kuris iš eilės vėl po ilgesnės sveikinimo kalbos perstatė miniai garbės svečią dr. J. Leimoną. Svečias buvo entuziastiškai priimtas ir pasakė begalo gražią kalbą, kurios nei vienas iš dalyvių užmiršti negalės. Trumpiau kalbėjo ir J. Laučka.

Ceremonijos baigtos malda už didvyrius, kurią sukalbėjo kun. M. Urbonavičius, M.I.C., Chic. apskr. dvasios vadas.

Iš visuomenės vadų prie paminklo atsilankę buvo L. Šimutis, „Draugo“ red., dr. A. Rakauskas, ALRK Feder. pirmin., I. Sakalas „Dr.“ red., S. Sakalienė „Moterų Dirvos“ red., K. Račkienė, adv. J. Grišius ir d. k.

Vainiko uždėjimo iškilmės buvo nufilmuotos ir šią filmą Chicagos vyčiai padovanos svečiams, kad parsivežtų Lietuvon kaip atmintį savo vizito mūsų tarpe.

Tos pačios dienos vakare, Juciaus restorane, Bridgeporte susirinko arti pusė šimto žymiųjų Chicagos liet. visuomenės vadų bei veikėjų, kad arčiau susipažinus su svečiais.

Čia vakarienės metu svečiams sudėta eilė sveikinimų nuo įvairių organizacijų. Iš kalbėtojų pažymėtina J. Petraitis, L. Šimutis, dr. A. Rakauskas, adv. J. Grišius, kun. M. Urbonavičius, A. Manstavičius, Stulpinienė (kap. Dariaus sesutė), J. Juozaitis, kun. Šiaulinskas, M. Petraitienė, K. Račkienė, prof. A. Pocius, J. Brazaitis, kun. Albavičius, R. Andreliūnas, prel. M. Krušas, na ir svarbiausiai žinoma patys svečiai.

Vakarienės metu, dar žaviai kaip ir visada, sudainavo O. Juozaitienė, prof. Pociui akompanuojant. Vakarui vadovavo J. Poška.

* * * *

HOMESTEAD, PA. — COUNCIL 11

We are informed that on May 10th a committee of Rev. Wasilauskas, A. L. Onaitis, Jos. Bulevičius and Barbara Katilius visited North Side, Pittsburg. This was the first campaign made by this committee.

The Play "Balon Krietas — Sausas Nekelsi" was a huge success. Many of the people present through that our group should present plays more frequently. How about Homestead artists?

Things in Homestead are beginning to hum. Spring weather is the real inspiration for activity, boys. Keep on the job.

—ANONYMOUS.

— V y t i s

HUMOR

JUOKELIAI

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

MOKYTOJAS AIŠKINA MOKINIAMS

— Niekuomet nereikia kalbėti nepagalvojus. Jei Jūs norite ką svarbaus pasakyti, tai pirma reikia bent iki penkiasdešimt suskaičiuoti, o jei ypatingai svarbus dalykas, tai iki šimto.

Dviem dienoms praslinkus mokytojas pamokos metu atsistojo prie krosnies pasišildyti ir pastebėjo, kad visų vaikų lūpos kažin ką šnibžda.

Galop visa klasė paskubomis prasiitarė. Devyniasdešimt devyni, šimtas!

— Ponas mokytojau, jums dega švarko skvernas.

PASIRODĖ MOKYTU

Nemokytas žmogelis klausia mokyto:

— Ponuli, pasakyk man, kas tai yra subjektas?

— Subjektas, — pagalvojęs ir nenorėdamas daug aiškinti pasakė: tai yra žmogus.

— Dėkui: O objektas?

— Objektas, tai yra taiktas.

— Daiktas? Tai kas tada bus idėja?

— Tas, kas galvoje yra, — pasakė ponaitis.

— A-a! Tai dabar žinau.

Tuoj žmogelis, norėdamas pasirodyti mokytas esąs, nuėjęs į krautuve, prašo:

— Subjekte, duok man objekta idėjoms iš galvos šukuoti...

ATMINK, KĄ KALBĖJAI

Siuvamųjų mašinų agentas:

— Kada tamsta užmokėsi už mašiną?

— Užmokėsiu? Juk tamsta paroduodamas mašiną man sakei, kad greitai ji pati už save užsimokės. Taigi atmink, ką kalbėjai.

PAS TAIKOS TEISĖJĄ

— Tamsta taip sumuše šitą poną, kad jisai tris savaites negalėjo jokio darbo dirbti. Ką tamsta pasakysi savo pasiteisinimui?

— Jisai vis tiek, ponas teisėjau, buvo bedarbis!

At the wedding reception the young man remarked: "Wasn't it annoying the way that baby cried during the whole ceremony?"

"It was simply dreadful," replied the prim little maid of honor. "When I get married I'm going to have printed right in the corner of the invitations:

"No babies expected."

Fat Man (to little boy sitting behind him in a movie) — "Can't you see, little fellow?"

Little Fellow — "Not a thing."

Fat Man — "Then keep your eye on me and laugh when I do."

"My goodness," exclaimed the stranger who had dropped into the police court, "they've caught a pretty tough lot this morning, haven't they?"

"You're looking at the wrong lot," said his neighbor. "Those aren't the prisoners. They're the lawyers."

"You complain that you have had to support your wife's family? Is this correct?" the court questioned a man seeking a divorce.

"Yes, your honor."

"How much of a family has she?"

"Four children, your honor."

"Who is their father?"

"I am, your honor."

"Oh, papa, — Grandma's sticking to her knitting."

"Well, why tell me about it? There's nothing unusual about Grandma sticking to her knitting, is there?"

"There is this time 'cause Willie put glue on her yarn!"

The motor-cycle cop finally caught up with her — she was travelling at a very high rate of speed. The cop asked her what the rush was about.

"Oh, officer," she confided, "the brakes on this car are simply awful — so I'm hurrying as fast I can to get home before I have an accident!"

AR ŽINOTE?

Kad Kinijoje ir Japonijoje niekas nespaudžia rankų ir nesibučioja;

kad džiova jau buvo žinoma ir priešistoriniais laikais;

kad japoniškas popieris nepasileidžia ir nesuplyšta vandeny;

kad kaikurie rūkitojai Anglijoje mėgsta rėkyti pypkes, kuriose telpa po pusę svoro tabako;

kad Venezuelos dramblinis vabalas, kuris yra didžiausias vabalas pasauly, sveria apie pusę kilogramo.

kad aštuonių dešimčių metų dramblys dar tebeturi visą jėgą, kaip ir 20 metų.

kad kinų teismų teisėse už didžiausias piktadarystes yra mirties bausmė vadinama Ling Chih, kas reiškia sukapti nuteistą į 10.000 šmotelių.

kad brangiausia pasauly knyga yra karališko leidimo Koranas, kurio visos raidės yra aukso spausdintos. Knyga ta yra Kaire, Moslemo universiteto knygyne.

KIEK RYME BAŽNYČIŲ

Rymui priklauso 359 bažnyčios, iš jų 66 parapinės. Iš 800 tūkst. Rymo miesto katalikų kiekvienai parapijai maždaug tenka po 12 tūkst. sielų. Per paskutinį dešimtmetį įvairiose miesto dalyse pastatytos 63 naujos bažnyčios. Tai buvo lyg atsilyginimas už praėjusį laiką, kadangi nuo 1870 m. Ryme buvo sunaikinta 71 bažnyčia ir kitokios bažnytinės įstaigos.

ŽMOGAUS KŪNAS SKAITMENIMIS

Žmogaus odoj yra apie milijonai skylių prakaitui išeiti.

Žmogaus griaučiai susideda iš 200 atskirų kaulų.

Per vieną minutę per žmogaus širdį perbėga tiek kraujo, kiek jo yra visame žmogaus kūne.

Žmogaus širdis vidutiniškai sveria nuo 8 iki 12 uncijų. Per 24 val. širdis plaka 100.000 kartų.

Žmogus atsikvepia, imdamas tyro oro, 18 kartų per minutę ir sutraukia per parą laiko apie 75.000 litrų oro.

KOLEGOS

— Kas tie trys ponai, kurie kampe kalbasi?

— Tai yra kolegos.

— Negali būti?

— Tikrai taip yra, nes jų vienas kapitalistas ir karmo kuponas, kitas siuvėjas ir karmo medžiagas, trečias redaktorius, kuris karmo straipsnius iš laikraščių.

GYVŪNAI MECHANIKAI

Širsės skaitomos fabrikantinėmis. Jos savo lizdus dirba iš popierio, kurį pačios gamina; jas galima pavadinti net popierio išradėjomis.

Šilkvabaliai išrado būdą šilko padirbimui, ir tuo išradimu prigundė žmogų prie šilko pramonės.

Voveris ant medžio šakos, ar sudžiūvusios žievės moka perplaukti net didelius vandenius. Jos savo važį valdo uodegos pagalba, kurią užrietus vieton burės panaudoja.

Vėbras architektas. Jis moka pats nusikirsti medžius, pasistatyti namus ir sudaryti vandens sulaikymui tvenkinius.

ŽMOGAUS DANTYS IR BŪDAS

Vokietijoje atsirado toksai specialistas, kuris spėja žmogaus būdą iš dantų. Savaimė suprantama, kad tai dantų gydytojas. Sulig dantų forma, jų spalva, kietumu ar minštumu jisai sprendžia svarbiausius žmogaus ypatumus. Ilgi siauri dantys, sulyg jo patyrimo, tuščios garbės gaidimo reiškinys. Dantys išsikišę pirmyn ir ilgi, liudija apie žmogaus šykštumą ir egoizmą. Maži balti dantys, ne visai arti prie kito susiglaudę, įrodo, kad jų savininkas ar savininkė turi nepastovų būdą. Siauri tampriai viens pie kito susiglaudę dantys, rodo palinkimą prie didelio nervingumo. Tankūs dantys, auga net viens ant kito, rodo neteisingumą.

Gaila, kad čia tikrai blogieji požymiai. Bet sulig kokių dantų sąstatu bei jų forma galima būtų išsirinkti savo gyvenimo draugą ar draugę — štai, kas įdomu būtų sužinoti iš to dantų gydytojo spėjėjo.

ŠVARUS IR GRAŽUS VEIDAS

Jei nori turėti švarią ir gražią veido odą, tai:

1. Žiūrėk, kad viduriai visada būtų tvarkoje, kad nebūtų sugedę viduriai, nes nuo to atsiranda ant veido įvairūs pučkai.

2. Būk kuo daugiausia tyrame ore, nesėdėk kambary, kuriame karštas, tvankus, prirūkytas oras.

3. Gyvenk tvarkiai. Eik anksti gulti ir anksti kelk. Po piet valandą pagulėk.

4. Prausk veidą 2 kartų į dieną. Praustis reikia šiltu vandeniu, su muilu. Nusiprausus šiltu vandeniu, reikia dar nusiplauti šaltu vandeniu.

5. Jei veido oda darosi sausa, sutrūksta arba randasi sausų pleiskanų, reikia sutepti odą kokiais nors riebalais — nesudyta grietine, sviestu ir t. t.

GRANDPA'S LOGIC

The underprivileged child of today may be your customer of tomorrow -- give it a chance.

PARDUOSIU Iš Lietuvos atsivežtas knygas.

Viešnia iš Šiaurės. A. Vienuolis. Dvi dalys vienoj apdarytoj knygoj.

Aukštaičių pasakos. Pet. Vaičiūnas.

Mūsų pasakos. S. Neris.

Dzūkų pasakos. V. Krėvė.

Pasaulinės Istorijos Dinamika. Prof. V. Stankevičius.

Dailininkas Rauba. Vincas Romanas. 7 apysakos.

Arso Klebonas. Henri Gheon.

Altorių Šešėliai. Putinas. 3 tomai.

Tarp 5 it 7. Vyt. Alantas. 11 apysakų.

Goethe, gyvenimas ir rinktinė poezija. A. Tyruolis.

Mokėk Gyventi. Fr. V. Foerster'is. Jaunimui.

13 Apysakų.

Sporūta. Sportas ir Gimnastika.

Karjeristai. J. Grušas.

Kristus ir Jaunimas. Prof. Tihamer Toth.

Siegfried Immerselbe atsijaunina. Ig Šeinius.

Turtingi Skurdžiai. M. Jokajus.

Faraonas. 4 dalys. Iliustruota. B. Prūsas.

Jaunimo Didvyriai. Hardy Schilgen, S. J.

Palmių Pavėsy. T. J. Beleckas, S. J.

Ir kitų.

Kreipkitės į PR. ZDANKŲ,
11121 So. Albany Ave, Chicago, Ill.
Telefonas: Beverly 4883.

K of L CALENDAR

MAY 23, 1936

Council 26 — Worcester, Mass.

20 Anniversary Banquet and Dance
at Mayfair Hotel

MAY DANCE

May 22, 1936

ROSELAND COUNCIL 8

Chicago, Ill.

ALL SAINTS PARISH HALL

Wabash Ave. and 108th St.

ANNUAL MAY DANCE

May 22, 1936

NEY YORK, N. Y., COUNCIL 12

Our Lady of Vilna Church Hall

K of L DAY

July 4, 1936

At VYTAUTAS GROVE

Crawford and 115th

CENTRO VALDYBA

Kun. A. Valančius, Dv. Vadas,
33rd and Lituanica Ave., Chicago, Ill.

Antanas J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.

Juozas Poška, I-Vice Pirm.,
2215 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Pr. Razvadauskas, II-Vice Pirm.,
233 E. St., So. Boston, Mass.

Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Michael (Martinkus, Iždininkas,
32 Winfield Ave., Jersey City, N.Y.

John Bačinskas, Iždo Globėjas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.

John Wainis, Iždo Globėjas,
704 Washington Ave., Linden, N. J.

Spaustuvės Direktoriai

Adv. Konnie J. Savickus,
Kūno Kultūros Rumai,
Kaunas, Lithuania.

Kun. F. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave.,
Chicago, Ill.

Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

Literatūros Komisija

J. Poška Kun. S. Vembrė
A. Mažeika M. Z. Petraitienė
Pr. Zdankus Pr. Razvadauskas
Kun. J. Vaškevičius, M.I.C.